

PARCO
AGRI•KOLO

ANALYTICKÁ ČÁST

Bc. Eliška Olšanská

Diplomní projekt

Ateliér Sitta & Chmelová

LS 2019/2020

Krajinářská architektura, FA ČVUT

OBSAH

ÚVOD	Úvod.....1
	Základní informace o Florencii.....2-3
OBECNÉ ANALÝZY	Demografie.....4
	Florence v roce 2030.....5
	Cestovní ruch.....6-7
	Významné historické památky.....8-9
	Historie Florencie.....10-13
	Historie městských hradeb.....14-15
	Viale dei Colli.....16-17
	Umění a kultura.....18-19
	Veřejný prostor v Itálii.....20-21
	Materiály.....22-23
	Veřejná zeleň.....24-25
	Zahrady Boboli.....26-27
	Italské renesanční zahrady.....28-29
	Tepelná mapa.....30-31
	Doprava.....32-33
	Topografie.....34-35
	Vodstvo.....36-37
ŘEŠENÉ ÚZEMÍ	Řešené území.....38-39
	Základní informace.....40-41
	Historie řešeného území.....42-43
	Serial vision.....44-45
	Popis území.....46-47
	Výběr dřevin.....48-49
	Prostupnost.....50-51
	Analýza SWOT.....52-53
	Zastínění.....54-55
	Fotodokumentace.....56-57
REFERENCE	Parco Centrale di Prato.....58-63
ZDROJE	Zdroje.....64

...ve Florencii vám nebudu mluvit umění. Je ho tu **až příliš**, jde toho hlava kolem; posléze se člověk omámí na psí patník domněni, že je to freska. té ohromné záplavy nesmrtelné krásy člověku zas utkví Giotto Donatello, Masaccio blahoslavený bratříček Angelicus ze San Marco. Giotto, magister Jottus, má tu dómě pamětní desku roku 1490, kde je psáno: "Hoc nomen longi carminis instar erat." Toto jméno prý rovná se dlouhé básni. Nuže, toť pravda; napsal jsem tedy to jméno jako báseň těším se, že se ním shledám ještě Assisi.

Jinak Florencie je úžasně **zamořena cizinci**. Domácí lid pak hlavně jezdí na velocipédech méně než jinde čmárá na zdech "Viva il fascio". Co se fascistů týče, tedy jejich křik je "ejaejaeja" jejich pozdrav takové seknutí rukou do vzduchu, že se člověk lekne. Ale ježto bohudíky nejsem politik, mohu se zase vrátit cizincům. Nejvíce je mi líto těch, jež placený vůdce prohání po kostelech muzeích. Buď vůdce hlaholí svůj výklad po italsku, pak mu cizinci vůbec nerozumějí, nebo jim křičí do uší něco, co sám považuje za francouzštinu nebo angličtinu, pak mu nerozumějí už naprosto. Přitom má jaksi až nepochopitelně naspěch, jako by mu doma právě rodila žena; běží kloboukem týle, tři čtvrtiny věci přeskočí má zvláštní zálibu pro Canovu. Druhý druh cizinců se drží bedkra jako tonoucí stébla nebo jako hledači pokladů kouzelného proutku. Nesou jej neustále před sebou; když se blíží nějakému arcidílu, bedkr se jim rukou patrně zachvěje, neboť rychle vzhlednou, zběžně se podívají na arcidílo pak si polohlasem přečtou, co bedkr něm cituje Crowa Cavalcasella. Třetí druh jsou novomanželé, jež jsem si už Benátkách umínil ignorovat. Čtvrtý druh je highlife, jenž jezdí pořád autech; kam, to nevím, neboť za deset minut **proběhnete Florencii napříč**. Pátý druh pak jsou kopisti. Sedí Pitti nebo Uffiziích kopírují ta nejparádnější díla; jsou nemile dotčeni jaksi ve svém soukromém vlastnictví, když si nestoudně začnete prohlížet "jejich" mistra. Dělají miniatury Fra Bartolommea pohlednice Botticelliho; mají zázračnou schopnost netrefit ani jednu barvu umastit obraz, až se leskne jako mazanec. Většinou jsou to staří páni ošklivé slečny. Bůh ví, ani jedna kopie, ani jedna kopistka nebyla sebemíň hezká. Dnes ve Fiesole hnedle tři malovaly klášterní ambit cypřiše; pár kroků od nich se válelo trávě dítě se štěnětem, to bylo tak krásné, že jsem se zapomněl dívat na ty snivé ambity, na "**nádhernou vyhlídku na Florencii údolí Arna**" (jak praví bedkr); ale tři kopistky vážně mastily dál své **snivé ambity cypřiše**, ani jedna si nesundala brejle, aby se koukla na dítě se štěnětem nebo si utřela oči. ...

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Florence / Firenze

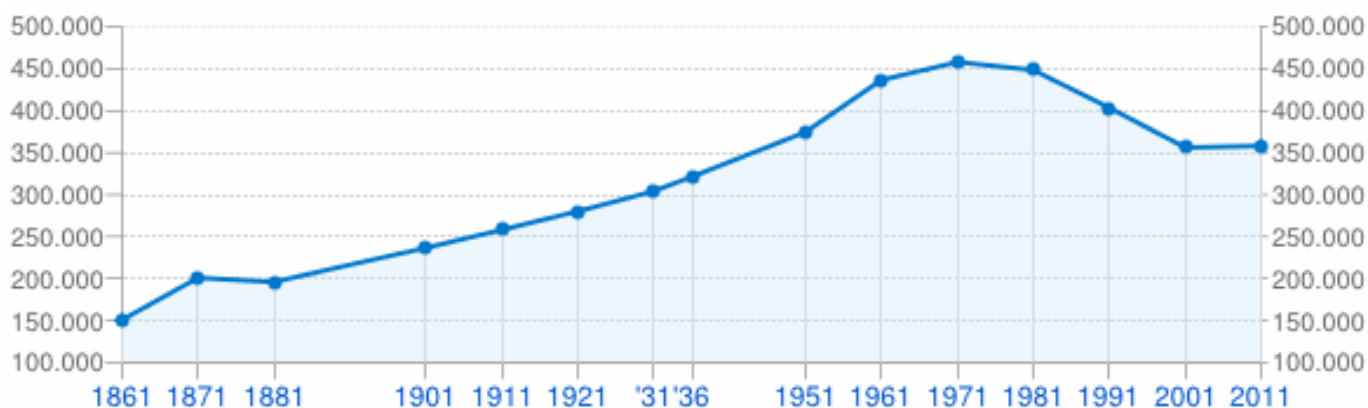
- Metropole italského Toskánska, ležící na řece Arno
- Ve středověku byla Florence centrem významné městské republiky, která se za vlády rodu Medicejských přeměnila na toskánské vévodství (1531), které se později stalo velkovévodstvím (1569).
- V dobách republiky a především za Medicejských došlo k velkému kulturnímu rozkvětu města. V 15. století se Florence stala kolébkou renesance a kulturním centrem severní Itálie.
- Od roku 1982 je historické centrum Florence zapsáno na Seznamu světového dědictví UNESCO. Další památkou UNESCO na území města jsou vily a zahrady Medicejských.

Rozloha	102 km ²
Počet obyvatel	379 563
Souřadnice	43°47' s. š., 11°15' v. d.
Nadmořská výška	50 m.n.m.
Stát	Itálie
Region	Toskánsko
Provincie	Firenze
Stát	Itálie

DEMOGRAFIE

Sčítání lidu ve Florencii 1861-2011

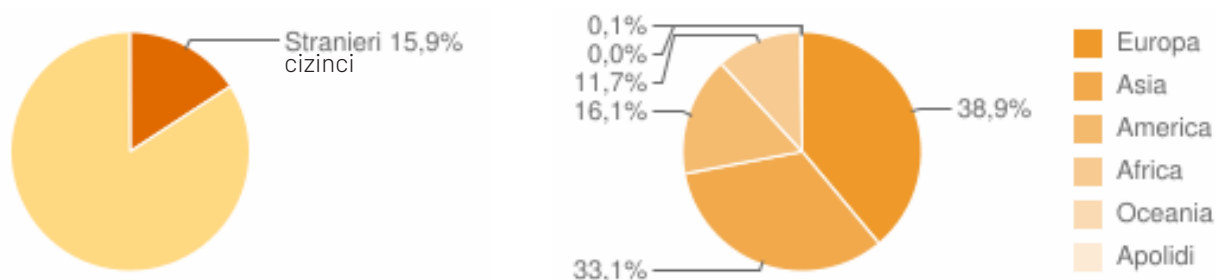

Popolazione residente ai censimenti

COMUNE DI FIRENZE - Dati ISTAT - Elaborazione TUTTITALIA.IT

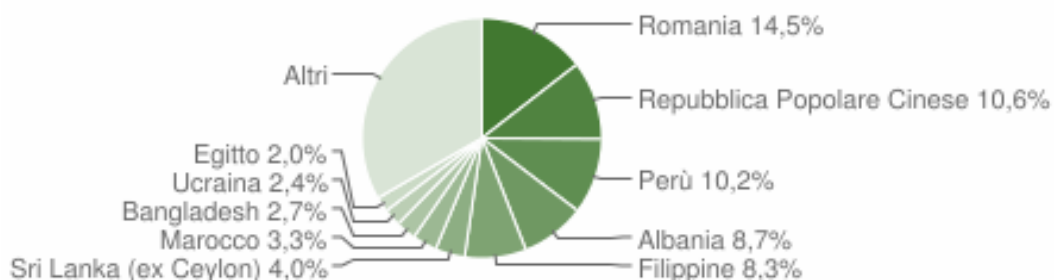
Rozdělení občanství

60 011 cizinců s bydlištěm ve Florencii k 1. lednu 2019 a představujících 15,9% obyvatel.

Menšinové zastoupení

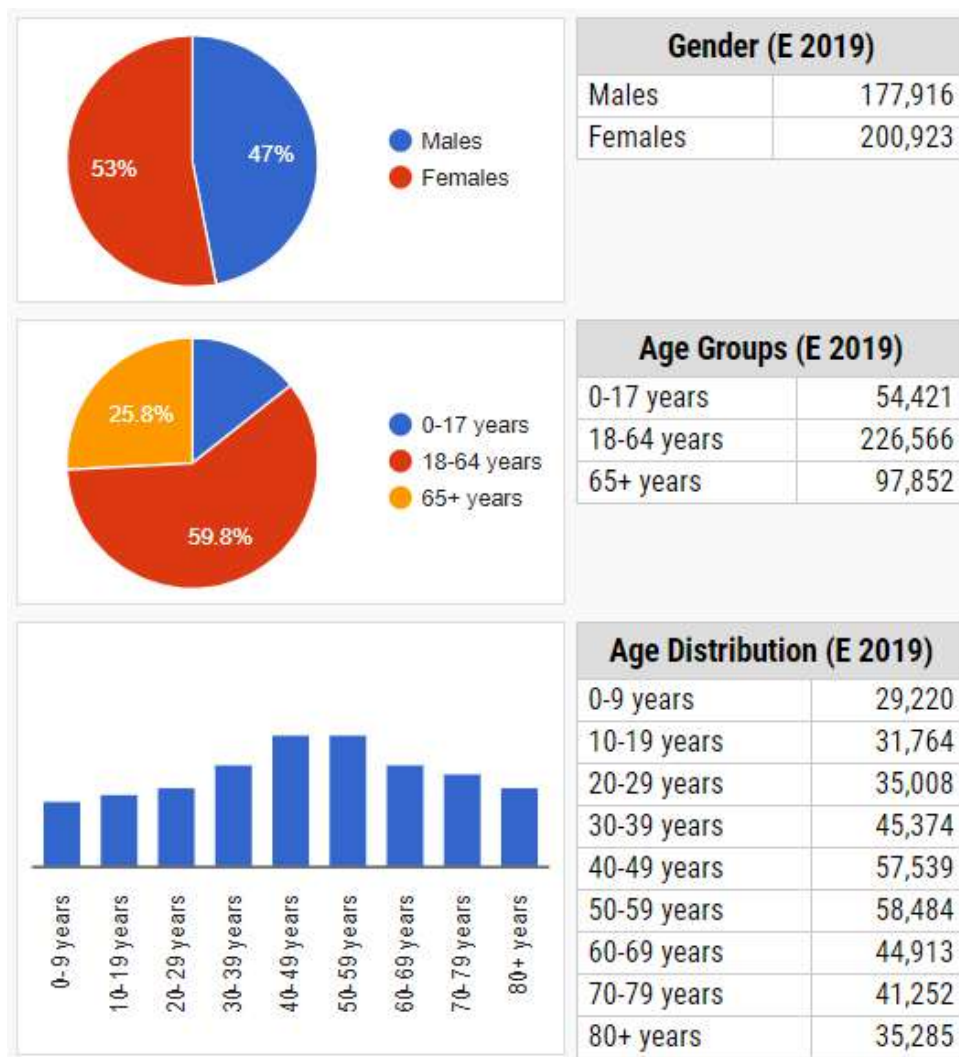
Největší zahraniční menšinou jsou Rumuni (14,5% všech cizinců přítomných v oblasti), následují Číňané (10,6%) a Peruánci (10,2%).

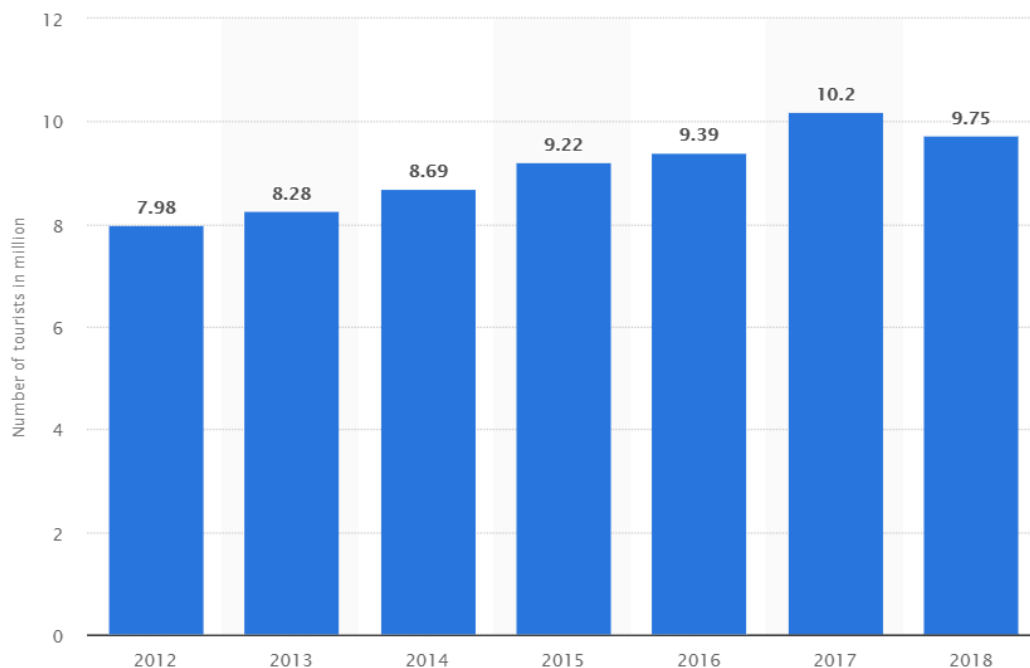
FLORENCIE V ROCE 2030

Prognóza Istat

- **Populace zestárne**, masivní ztráta obyvatel (především mladých)
- **Porodnost** se v roce 2030 zvýší na 1,29 dítěte na ženu
- Zvýší se průměrná délka života (až 87,6 let u žen, 83 u mužů)
- Italská ekonomická situace – přestala být magnetem pro cizince
- Na území Toskánska ekonomicky roste pouze **osa Florencie - Prato**
- Pobřežní a jižní oblasti se stávají čím dál více chudší a bohatstvím se více soustředí v metropolitních oblastech.
- Chudší oblasti Toskánska stárnou a je nutné **zajištění sociální péče a služeb**.
- V roce 2021 se předpokládá, že bude ve Florencii žít 390 000 obyvatel a další roky budou čísla stoupat, v roce 2029 bude obyvatel 400 000.
- Toskánsko ztrácí ročně **3 400 obyvatel**: do roku 2017 údaje ukazují, že v demografickém růstu jsou pouze města Prato (+ 0,3%) a Florencie (+ 0,1%). Pisa a Pistoia jsou stabilní, zatímco ostatní toskánská města ročně ztrácí v průměru 0,3% populace, s výjimkou Massa Carrara, která zaznamenává největší pokles (-0,6%).
- Ekonomiku provází proces **deindustrializace**, tedy dlouhodobý úbytek zaměstnanců ve výrobním sektoru (v průmyslu), který by mohl v roce 2030 dosáhnout **16%**. Naopak obchod a **cestovní ruch** by se měl zvýšit na **27%** a **strojírenství** se pozastaví na **5,8%**.

CESTOVNÍ RUCH

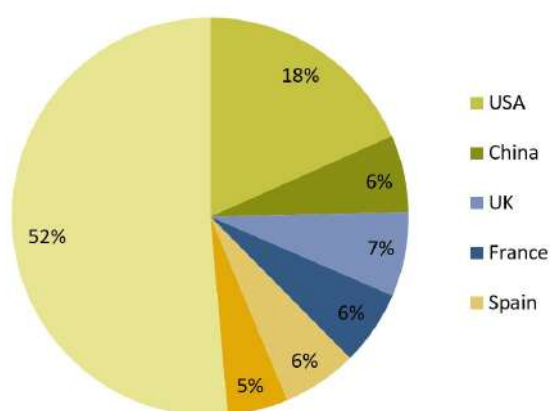

**Graf návštěvnosti
Firence**

[www.statista.com/
statistics/722442/
number-of-tourists-in-
florence-italy/](http://www.statista.com/statistics/722442/number-of-tourists-in-florence-italy/)

Turisté podle národnosti

[https://www.hvs.com/
article/7942-in-focus-
florence-italy](https://www.hvs.com/article/7942-in-focus-florence-italy)

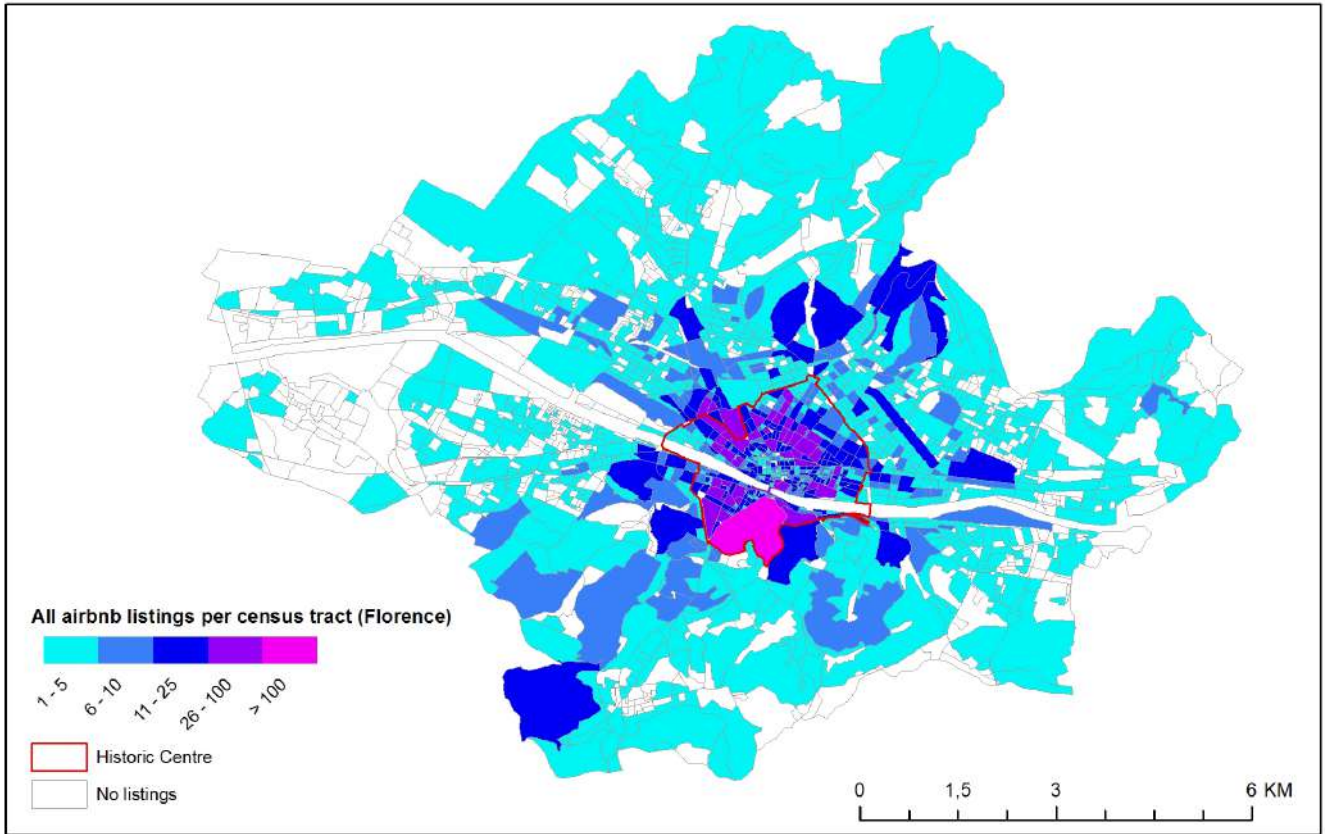

Source: Provincia di Firenze, YTD September 2016

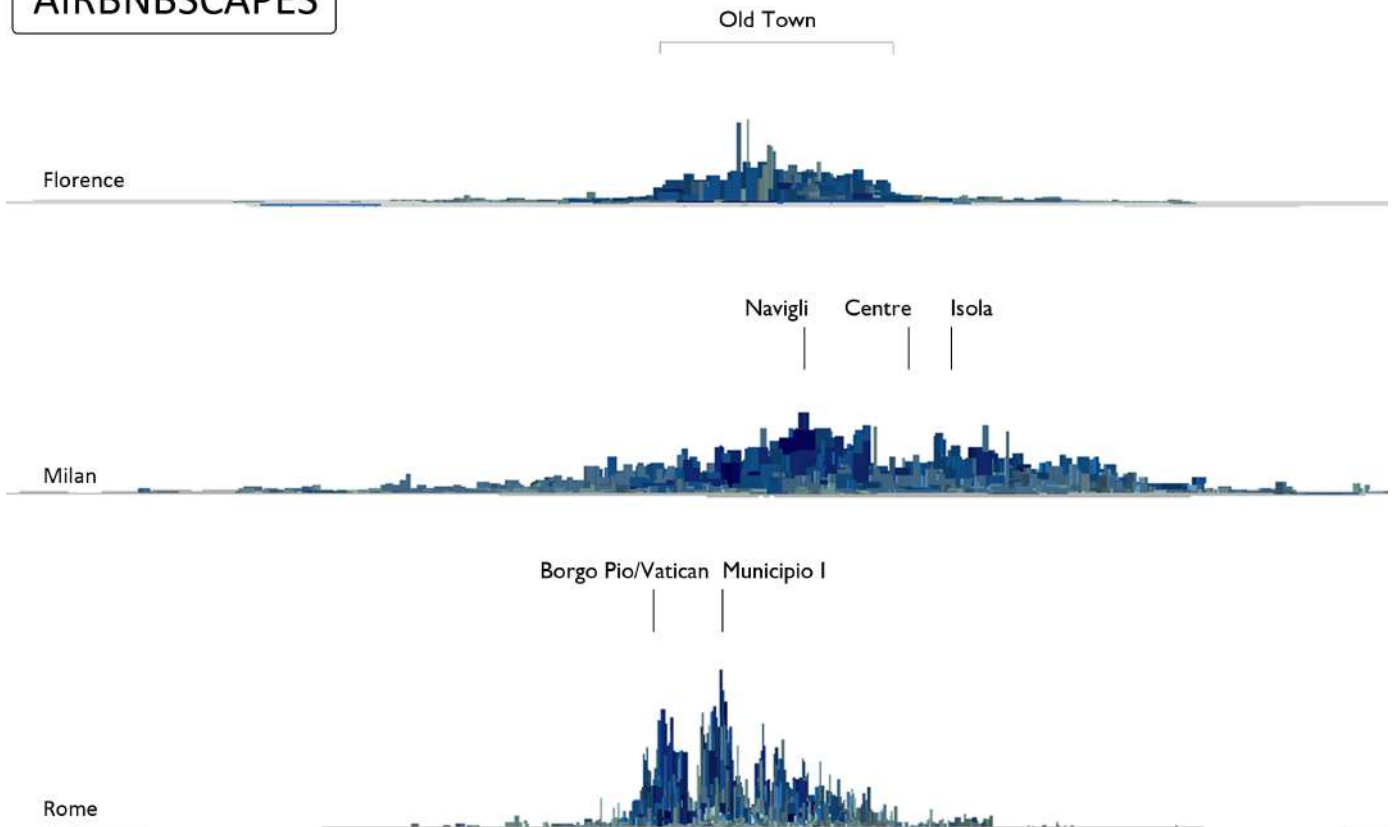
Nabídky ubytování přes službu Airbnb se v italských městech velmi liší. Firence má většinu svých záznamů soustředěných v historickém centru a jen velmi málo ve zbytku města. Stejně tak má Řím podstatnou koncentraci turistických bytů v centru Municipio, kde jsou všechny turistické atrakce. Zároveň je ve Vatikánu a v mladistvé čtvrti San Lorenzo nabízeno velké množství nájemních bydlí.

Milan má odchylku od tohoto modelu a ukazuje mnohem rozlehlejší distribuci vlastností airbnb. Centrum města je zde většinou obchodní čtvrtí s několika turistickými pronájmy. V módních čtvrtích Isola a Navigli se soustředí většina nabídek airbnb. V tomto ohledu se Milán podobá evropským hlavním městům, jako jsou Londýn a Berlín, s rozpoznatelnými a přitažlivými okresy mimo centrum.

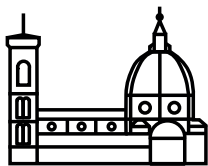
Z těchto analýz je zřejmé, že Firence je velmi monocentrická a návštěvníci, kteří zde tráví minimálně jednu noc jsou především turisté.

AIRBNBSCAPES

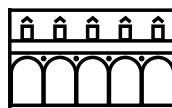
VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ PAMÁTKY

Santa Maria del Fiore
13.-15.st. | renesance
Filippo Brunelleschi

Battistero di San Giovanni
1059 | románský styl
Andrea Pisano, Lorenzo Ghiberti

Ospedale degli Innocenti
1.pol.15.st. | renesance
Filippo Brunelleschi

Basilica di San Lorenzo
15.st. | renesance
Filippo Brunelleschi,
Michelangelo Buonaroti, Matteo
Nigetti

Palazzo Vecchio
13.-14.st. | gotika
Arnolfo di Cambio

Basilica di San Lorenzo
1246-1360 | gotika - renesance
Leon Battista Alberti

Basilica di Santa Croce
13.-14.st. | gotika
Arnolfo di Cambio, Niccolo Matas

Piazza della Repubblica

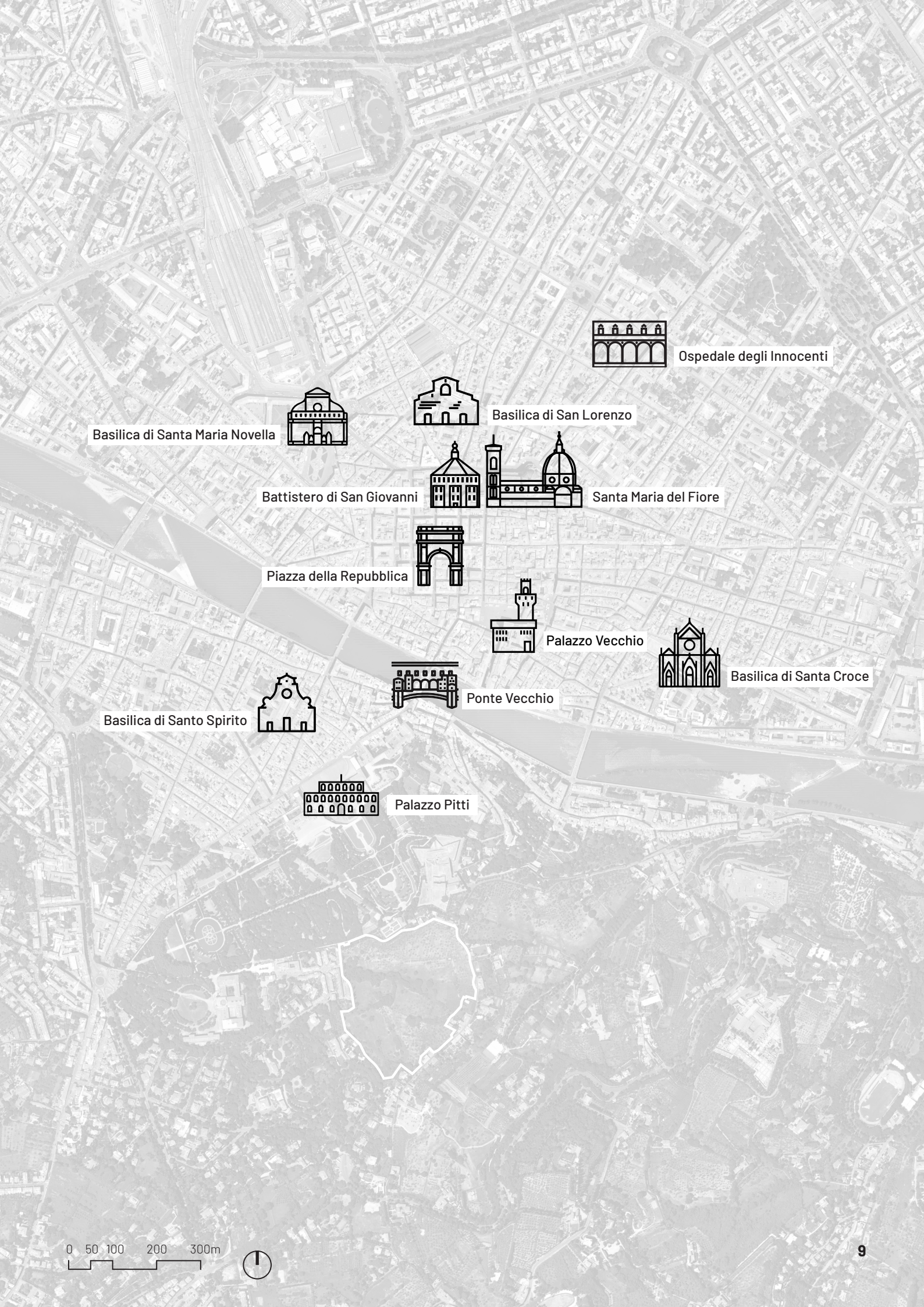
Palazzo Pitti
15.st. | renesance
Filippo Brunelleschi,
Luca Fancelli

Basilica di San Lorenzo
15.st. | gotika - renesance
Filippo Brunelleschi, Antonio
Manetti, Giovanni da Gaiole, Salvi
d'Andrea

Ponte Vecchio
14.st. | gotika
Neri di Fioravante

Ospedale degli Innocenti

Basilica di San Lorenzo

Basilica di Santa Maria Novella

Santa Maria del Fiore

Battistero di San Giovanni

Piazza della Repubblica

Palazzo Vecchio

Basilica di Santa Croce

Ponte Vecchio

Basilica di Santo Spirito

Palazzo Pitti

0 50 100 200 300m

82.př.n.l.
zničena etruská osada

59.př.n.l.
založení města Římany

1170
Firencie má 30 tisíc obyvatel

1265
ve Firencii se narodil Dante Alighieri

1299
základní kámen nové radnice (Palazzo Vecchio)

1300
Firencie má 100 tisíc obyvatel

1345
dokončen Ponte Vecchio

1346
ekonomická krize

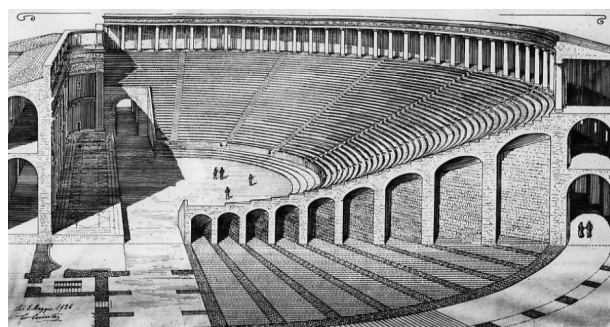
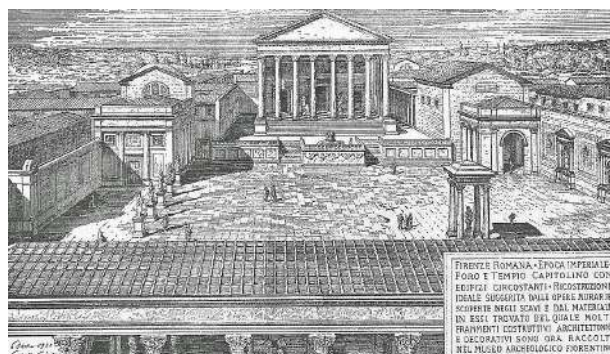
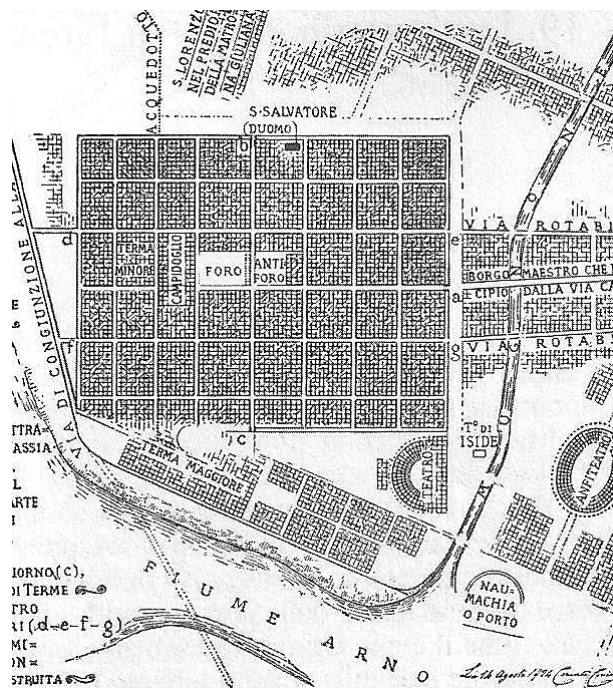
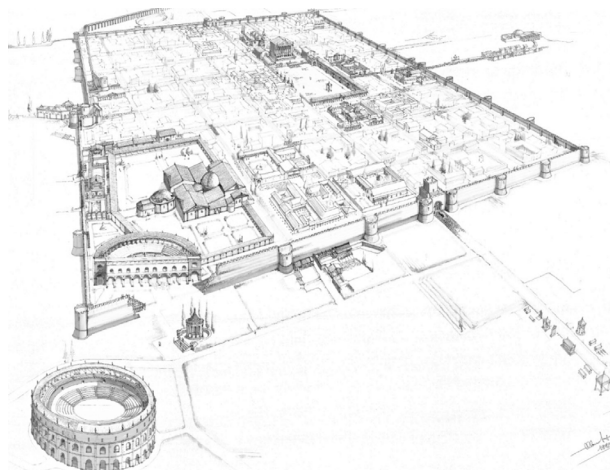
1348-1349
mor zabil téměř 2/3 obyvatel

HISTORIE FLORENCIE

Založení Florencie sahá až do římských dob, kdy tu vznikla Caesarova kolonie. Nejstarší část města nese otisk těchto římských stop dodnes. Okolní louky plné květin nejspíše stály za názvem sídla **Colonia Florentina**. Vybudováno bylo ve stylu římského vojenského tábora, tedy ve tvaru obdelníku obehnaného přibližně 1800 metrů dlouhými hradbami se čtyřmi branami. Místo kde osada stála nebylo moc vhodné z hlediska obrany. Zato zemědělství a obchodu se zde dařilo, řeka Arno byla splavná až do Středomoří a vedla tudy významná dálková silnice **Via Cassia**, díky ní byla osada napojena na stará Etruská sídla. Osada v té době vzkvétala.

Florence hodně utrpěla v době **stěhování národů** (4.-6.století), s pádem Západořímské říše. Město bylo několikrát vypleněno. Obchodníci odcházeli, protože kupecké cesty se přesunuly jinam. Za doby Langobardů, kteří se do Itálie přistěhovali, celé Toskánsko strádalo, správním městem v té době byla Lucca. Jestli měla Florence před úpadkem odhadem 10 000 obyvatel, tak v této době to bylo městečko s méně než tisícem obyvatel. To nicméně netrvalo věčně. Frankové za Karla Velikého dobyli velkou část Itálie, Toskánsko se stalo **markrabstvím** a Florence se začala opět během 8.-9.století rozrůstat a vzkvát, tak jako celý region. Po ztrátě vlivu Franské říše získala Florence **nezávislost**.

Ve 12.století se Florence stává nezávislým městem. Florenská městská ústava z počátku dávala vládnoucí moc aristokracii a obchodníkům, ale to vedlo k divoké politice. Rody stavěly v té době **vysoké věže**, které se stávaly útočištěm pokud měl rod problém. Jak mohla silueta města té doby vypadat lze odvodit od San Gimignano, kde se několik rodových věží dochovalo dodnes. Poté co se florenťané rozhodli dosadit do vedení města profesionálního politika (podesta), ve městě začaly vznikat sdružení, cechy, mnišské řády. Tato uskupení začaly mezi sebou znovu soupeřit a předháněly se v honosných stavbách, podpoře umění a kultury. To vedlo k dalšímu rozkvětu Florencie.

Obr.1 - Podoba města Florentia v římských dobách

Obr.2 - Plán města Florentia

Obr.3 - Forum

Obr.4 - Divadlo

Zdroj: www.romanoimpero.com/2017/12/florentia-firenze-toscana.html

- 1417**
Filippo Brunelleschi staví Florentský nalezinec
- 1421-1434**
Brunelleschi staví kupoli Santa Maria del Fiore
- 1436**
založil Cosimo il Vecchio Platónskou akademii
- 1445**
ve Florencii se narodil malíř Sandro Botticelli
- 1466**
zemřel ve Florencii sochař Donatello
- 1492**
zemřel Lorenzo il Magnifico
- 1494**
Medicejští vyhnáni města
- 1494-1512**
první Florentská republika
- 1504**
Michelangelo dokončil sochu Davida
- 1530**
obléhání Florencie, návrat Medicejských
- 1562**
založení Florentské Akademie výtvarných umění

- 1737**
vymřel rod Medicejských
- 1768**
ve Florencii se narodil František I.
- 1865-1870**
Florencie se stala hlavním městem Itálie
- 1871**
sídlo hlavního města přesunuto do Říma
- 1944**
německá vojska zničila všechny mosty kromě Ponte Vecchio
- 1966**
ničivé záplavy ve Florencii

HISTORIE FLORENCIE

Čtrnácté století bylo pro město synonymem **krize**. Demoralizované obyvatelstvo zasáhly v roce 1333 povodně, které zničily všechny mosty na řece Arno (kromě Rubaconte) a v roce 1348 přišla drtivá **morová epidemie**, která zahubila polovinu obyvatel. O atmosféře té doby vypovídá slavný Dekameron od Giovanniho Boccaccia. V roce 1434 se k moci dostává Cosimo il Vecchio, člen bohaté kupecké a bankéřské rodiny **Medici**. Tento rod městskou republiku ještě více posunul k prosperitě a vládl s přestávkami až do roku 1737.

Roku 1737 se ujímá vedení města dynastie Lothringen, která zde vládne skoro nepřerušeně do roku 1860. V této době Toskánsko připojuje k nově vznikajícím itálskému království a je dokonce na pár let **hlavním městem** 1865–1870, v té době opět město vzkvétá. Je to počátek přeměny Florencie na moderní město. Bourají se městské hradby a na jejich místě se tvoří bulváry a zástavba s pravidelnou uliční sítí. Historické centrum také prochází dramatickými změnami diktovanými ekonomickými a sociálními potřebami. V severovýchodní části Florencie bylo vybudáno Campo di Marte, území vyčleněné pro vojenské účely. Důležitým zásahem do města byla nová **železniční stanice**. Pro realizaci plánů bylo provedeno hromadné vyvlastnění. **Územní plán** zahrnoval výstavbu celých nových čtvrtí v blízkosti ulic, založených na moderních kritériích, která neměla žádnou souvislost s tradičním způsobem života ve městě. Tyto čtvrti měly různé typologie bydlení, od skromných řadových domů po velké bytové domy k pronájmu, všechny se vyznačovaly napodobováním důležitých vysoce buržoazních a šlechtických sídel, byť v menším měřítku. Po roce 1871, kdy se hlavním městem stal Řím zažila Florencie období stagnace a krize. Veřejná správa i soukromé osoby již neměly zájem pokračovat v práci, protože došlo ke snížení populace, která způsobila, že nové instituce byly nadbytečné.

Za druhé světové války byla Florencie bombardována spojenci a Němci na ústupu vyhodili do vzduchu téměř všechny mosty přes řeku Arno, naštěstí kromě nejcennějšího Ponte Vecchia. V roce 1966 postihly město velké ničivé záplavy, při kterých bylo poškozeno hodně uměleckých děl. V roce 1993 zde byl proveden teroristický bombový útok, při kterém zemřelo šest lidí.

Il Piano Poggi (1865), autor: Giuseppe Poggi

HISTORIE MĚSTSKÝCH HRADEB

ŘÍMSKÉ OBDOBÍ

Starověké římské město Florentia (v překladu vzkvétající město) bylo založeno roku 60 př.n.l. jako římská vojenská kolonie pod etruským městem Fiesole. Město mělo typický pravidelný **půdorys castra**. Zaujímal oblast dnešní Piazza del Duomo, Piazza Santa Trinita a centrum bylo v místech dnešní Piazza della repubblica. Ulice tvořily vzor obdélníkových bloků s centrálním fórem, chrámem na Marsu, amfiteátre a veřejnými lázněmi. Od 3. století byla Florencie provinčním hlavním městem Římské říše a prosperujícím obchodním centrem.

ROZKVĚT FLORENCIE - OPEVNĚNÍ OLTRARNO

Po celou dobu své historie bylo hradební opevnění ukazatelem nejen hospodářské situace, ale také růstu a poklesu obyvatel. Florencie se dostala na evropskou úroveň ve 2. polovině 13. století, bylo tedy nutné posunout hranice podle předpokládaného růstu města. Výstavba hradeb započala v roce 1284 spolu se stavbou některých bran (alla Croce, S.Gallo, al Prato), navzdory přerušení stavby z důvodu válečných konfliktů byl okruh dokončen v roce 1333.

V 16. století byl pověřen **Michelangelo**, aby postavil pevnosti před branami města a opevnil kopec **San Miniato**. Rod Medici nechal nejprve vystavět v roce 1534 **pevnost San Giovanni (da Basso)** a později v letech 1590–1600 **pevnost Belvedere**, která uzavírá opevňovací systém Oltrarno.

19. STOLETÍ

Středověký okruh přes ztrátu funkce zůstal nezměněn až do 19. století, kdy začal být postupně **bourán**. Po osvícené vládě Lorraine a krátkém období prozatímní vlády a přes plebiscit 1860, Toskánsko se stalo součástí Království Sardínsko-Piemontské a poté v roce 1861 součástí **Italského království**. Florencie, která měla tehdy přibližně 150 tisíc obyvatel, byla jmenována hlavním městem nového království (1865 - 1870), což způsobilo velkou transformaci městské struktury. Městská správa pověřila architekta **Giuseppe Poggiho**, aby se tohoto projektu zhostil a vytvořil **plán expanze města** pro 50 tisíc nových obyvatel. Prvním zásahem byla demolice zdi na sever od Arna, aby na jejích místě vznikly **„okružní cesty“**, které spojí řady čtverců s centrální bránou a umožní propojení středověkého města s novou zástavbou.

Dne 1. října 1868 vykoupila florentská komunita od Italského království komplex městských hradeb vyjímku pevností da Basso a Belvedere a úsek stěn, který se táhne od Forte di Belvedere k Porta Romana, spolu s Tenuta delle Cascine dell'Isola Parterre.

SOUČASNOST

V současné době je **Forte Belvedere**, ačkoli je stále součástí státního majetku, předmětem koncese (dohoda stanovuje dobu trvání a výši ročního poplatku) k městu Florencie. Je stanoveno, že pevnost musí být využívána pouze pro umělecké, turistické a kulturní funkce. Toskánský kraj, provincie Florencie magistrát města Florencie, se smlouvou výměně podepsanou dne 30.11.2009, získaly od Úřadu pro státní majetek seznam nemovitostí názvem „Fortezza da Basso“, vlastněný nerozděleným majetkem, daný že komplex by neměl být využíván k účelům, byť ani dočasným, které nejsou slučitelné s jeho historickou nebo uměleckou hodnotou, nebo které by mohly ohrozit jeho zachování.

Komplex přežívajících městských hradeb, které jsou součástí městského dědictví, má na starosti všechny běžné, mimořádné restaurátorské a údržbářské práce ve službě Fine Arts Service v továrně Palazzo Vecchio ve městě Florencie.

Pianta indicativa dell'ingrandimento di Firenze (Piano regolatore primo progetto) (§ 1).
 Da: *Sui lavori per l'ingrandimento di Firenze - Relazione di Giuseppe Poggi (1864-1877)*, Barbèra,
 Firenze, 1882.

VIALE DEI COLLI

V roce 1865 dostal architekt **Giuseppe Poggi** za úkol rozšířit **Firenze Capitale**. Při navrhování čerpal ze svých zkušeností získaných v Paříži a Londýně a vytvořil tak plán spojující italské prvky s těmi evropskými.

Poggi navrhl okružní komunikaci Viale dei Colli ve formě **promenády** lemované stromy obklopující centrální čtvrť **Oltrarno**. Celá promenáda začíná na náměstí **Porta Romana** a vede přes kopce s vyhlídkovými terasami a prochází až k **Piazza Michelangelo**.

Práce na rozšíření města architekt detailně popsal ve spise **“sui lavori per l'ingrandimento di Firenze”**. Pozornost je věnována především charakteru krajiny s popisem použitých rostlin a dále také autor řeší napojení vodovodu pro plánované fontány.

Šířka ulic je mezi 16 a 18 metry a mezi chodníkem a silnicí byla předepsána šířka 2 metry na výsadbu stromů. Podél trasy, která má sklon mezi 1 a 3,8%, jsou rozmístěné zahrady s altány a vilová čtvrt. Cílem cesty je náměstí **Piazzale Michelangelo** s původně plánovanou sochou Davida a na ose umístěnou Loggia Poggi. Záměrem architekta bylo vytvořit z loggie muzeum. Přesto že tato myšlenka nebyla nikdy naplněna, loggie se stala kavárnou a jedním z nejživějších center kulturní a umělecké florentské debaty.

Hlavním zahradníkem a Puggiho spolupracovníkem byl **Attilio Pucci**, který měl na starost výběr druhů rostlin. Podél promenády se použilo několik druhů stromů, kterými jsou například *dub cesmínolistý*, *břestovec*, *cypřiš*, *trnovník akát*, *libanonský cedr*, *borovice*, *ginko biloba*. Na některých významných místech i *jerlín japonský*. V kompozici jsou použité i živé ploty ze stálezelených keřů, jako je *tis*, *vavřín* a *kalina modroplodá*.

V současnosti existují vedle Piazzale Michelangelo symetricky umístěné zahrady - růžová a irisová

Piazzale Michelangelo na Viale dei Colli, Mazzanti, 1877

Il giardino di Tivoli, Franco Cesati, La grande guida delle strade di Firenze, 1869

Primavera, Sandro Botticelli

Galerie Uffizi, v pozadí Palazzo Vecchio a Santa Maria del Fiore
fotografie: Eliška Olšanská

Socha Davida, Michelangelo Buonaroti,
fotografie: Eliška Olšanská

UMĚNÍ A KULTURA

Florence se nazývá hlavním městem umění. Podle statistik vytvořených organizací UNESCO, 60% celosvětově uznávaných děl je umístěno v Itálii a přibližně polovina z nich ve Florencii.

Od 13. do 16. století se Florence zdála nekonečným zdrojem tvůrčích mistrovských děl a místem italských génů.

Narodil se zde jak Dante tak Michelangelo. Boccaccio zde napsal svůj 'Dekameron'. Italská renesance, z evropského hlediska nejbohatší kulturní období, začala ve Florencii, když Brunelleschi dokončil své Duomo s obrovskou kopulí.

Během období renesance získala Florence své renesanční paláce a náměstí, jež proměnily Florencii v živoucí muzeum. Mnohá náměstí, jako například Piazza della Signoria stávají na odív známé sochy a fontány. Florence je také město s neporovnatelnými zábavami probíhajícími uvnitř města. Její kaple, galerie a muzea jsou nevyčerpatelným pokladem, uchvacujícím komplexem, navozujícím atmosféru renesance uceleněji než jiná italská města.

Nejnámější muzeum Florence je **Uffizi**, které se pyšní díly Botticelliho, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Titianiho a Rubense. Mezi další velká muzea umění počítáme Pitti Palac, Galerii dell'Accademia a Palac Vecchio. Florence je také domovem některých nejvyšších kostelů Itálie, jako například Duoma, San Lorenza, Santa Maria Novelly a Santa Croce.

Florence láká každoročně do Itálie velké množství cestovatelů z celého světa. Toto město je aktivním centrem umění a kultury. Pravidelně organizuje výstavy a festivaly umění. V létě se všechna kina, hudební produkce, a divadla přesouvají do ulic a na náměstí. Nalezneme tu několik venkovních kin, jedno sídlí ve staré vile a filmy se tu promítají na plátno umístěné na fasádě vily. Téměř všechna náměstí jsou v letních měsících otevřena a každý den baví návštěvníky představeními, bohatým občerstvením a velkolepým výhledem na okolní budovy.

UDÁLOSTI VE FLORENCII

Mostra Mercato Internazionale dell'Artigianato

Mezinárodní veletrh řemeslné výroby

Festival dei Popoli

Florentský filmový festival s italskou i mezinárodní kategorií. Hlavním důvodem založení festivalu bylo přinést svět do Florence. Nové tisíciletí přineslo mnoho změn a nyní svět leží Florencii díky migraci a globalizaci u nohou.

Florentské Biennale

Každé dva roky hostí Fortezza da Basso ve Florencii Mezinárodní umělecké Biennale. Vše začalo v roce 1997 bratry Pasqualem a Pierem Celonovými. V té době byla pocítována potřeba důležité mezinárodní události, která by umožnila mladým talentovaným umělcům vystavit svá nejnovější díla a vytvořit tak panoramatický nástin současného umění. Florentské Biennale je ojedinělé, neboť je otevřené rozmanitosti. Účastníci jsou vybíráni bez předsudků ke stylům, tématům či škole.

Pitti Immagine

Florence hostí pět módních přehlídek, které patří mezi nejdůležitější v mezinárodním kalendáři: Pitti Immagine Uomo, Bimbo, Filati, Casu a ModaPelle. Posláním Pitti Immagine je představit módní přehlídky a události ve smyslu produkce-spotřeba a estetické a kulturní návrhy. Přehlídky se změnily z módních přehlídek v produkt globálního životního stylu. Přehlídky se konají po celý rok.

VEŘEJNÝ PROSTOR V ITÁLII

Veřejný prostor v Česku nikoho nezajímá. Mně vlastně taky ani tak nezajímá veřejný prostor jako spíš veřejný život. Učíme se ve veřejném prostoru fungovat velmi pomalu. V jižní Itálii na ulici sedí babičky a každá z nich dělá těstoviny. Mně jako první při pohledu na ně proběhne hlavou, že tohle by v Česku nešlo. Vsadím se, že žádná z nich nedodrží žádné hygienické normy a že si nežadají o zabor veřejného prostoru. V Benátkách si klidně vytáhnete židle a stůl a jdete si udělat společnou večeři na ulici, to u nás nemůžete, nebo alespoň ne oficiálně. ... Máme Česku spoustu věcí, které znemožňují veřejný prostor normálně užívat. Postupně se to mění, ale velmi pomalu....

... Třeba na Itálii se mi líbí, že řada lidí vykonává ve veřejném prostoru aktivity, které spíš spadají pod práci než odpočinek. ...

Adam Gebrian, úryvek z rozhovoru pro E15, 2016
<https://www.e15.cz/the-student-times/adam-gebrian-zykli-jsme-si-ze-verejny-prostor-neni-nas-1323265>

„U nás, v Itálii, ve Francii je ulice jakási velká hospoda nebo veřejný sad, náves, shromaždiště, hřiště divadlo, rozšířený domov zápraží...“

Karel Čapek: Anglické listy, 1924

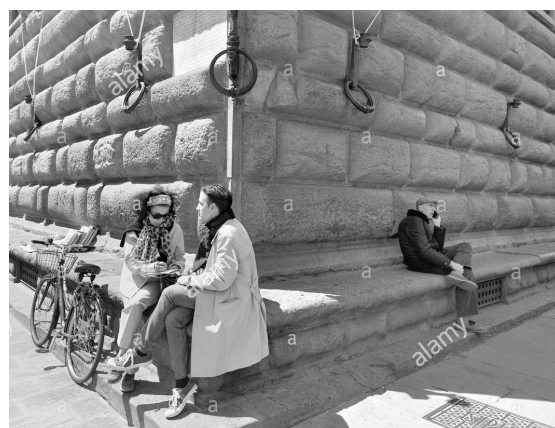
Ve Florencii je minimum čistě veřejné zeleně. Prostory se zelení jsou často skryty za zdmi a vytváří oázy klidu, ve formě rajských dvorů a zahrádek. Ve vývoje krajinářské architektury v Itálii hraje nejspíš nejdůležitější roli renesanční a barokní zahrady. V Itálii vznikaly spíše menší komponované krajinářské úpravy, které byly často součástí sídel šlechty a bohatých. Dnes však nedostatek veřejné zeleně ve městě vychází na povrch v podobě rozpálených ulic, smogu z automobilů, atd.

Italská města jsou navíc přeplněná turisty, kteří mění tu pravou atmosféru a život ve veřejném prostoru. Počet turistů, kteří každoročně navštíví Itálii, v poslední době strmě stoupá. Romantická atmosféra Benátek do města přiláká asi třicet milionů turistů ročně, což je zhruba polovina všech obyvatel Itálie. Tento fakt mění nenávratně tvář Itálie.

Ve Florencii jsou typické **pouliční lavičky** tvořící součást fasády především u šlechtických, veřejných a církevních staveb. V historii neměly jen účel praktického posezení, ale také funkci ochrany zdiva před nárazy způsobenými průjezdem vozidel. Daly by se přirovnat k obrubníkům, ale v době, kdy neexistovaly chodníky. Přítomnost lavičky podtrhla prestiž šlechtické rodiny, která sídlila v palácích a prokazovala zdvořilost vůči občanům.

Na obrázku je pouliční lavička u Palazzo Strozzi.

Zajímavým veřejným prostorem je **Piazza del Campo** v Sieně, kde se každoročně konají závody koní. Náměstí je vystaveno na svažitém terénu a vydlážděno cihelnou dlažbou, která vytváří ze složených trojúhelníků tvar mušle. Místo vyžaduje se na chvíli zastavit, posadit se na zem a kochat se výhledem na Palazzo Pubblico a přilehlé domy s restauracemi v přízemí.

MATERIÁLY

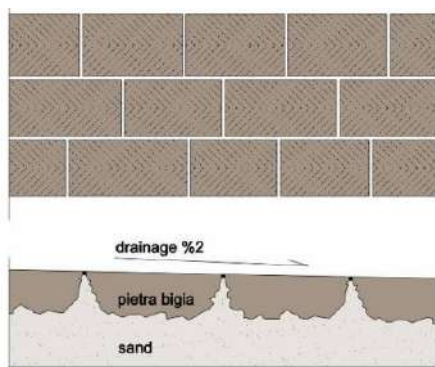
V minulosti byl kámen považován za materiál k dosažení nesmrtelnosti. Lidé cenili jeho masivní charakter, který odolává času. Leon Barrista Alberti v knize *L'Architettura* poznamenává, že je nezbytné dodržovat starobylé budovy, abychom pochopili povahu materiálů, jejich proměnlivost a pochopení příčin jejich degradace.

Florence, ohnisko renesance je jedinečné svým architektonickým jazykem založeným na soudržnosti proporcí, řádu, rytmu a harmonií realizovanou za pomoci místních materiálů.

Florence měla v okolí dostatek zdrojů, včetně lomů, odkud pochází přírodní kámen. Více než 90% staveb ve Florencii je z kamene **Pietra forte**, který se používá již od 11. století na veřejných, církevních stavbách i na dlažbu. Tvrdost kamene je ideální pro architekturu, ale je obtížné do něj něco vyřezávat. Proto je spíše vyjímečně zdoben reliéfy. Při západu slunce se povrch kamene charakteristicky zbarvuje na okrovou. Jeden z lomů Pietra forte byl dokonce uvnitř městských hradeb, v zahradách Boboli a byl využíván dlouho před výstavbou Palazzo Pitti. V Boboli byl lom znovuotevřen po 2. světové válce, z důvodu obnovy poničených budov.

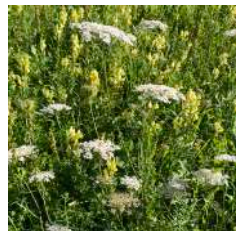
Veřejná prostranství byla obohacena o variaci místních kamenů. Vedle Pietra forte byly nejčastěji používány **Pietra Bigia** (pískovec, podobný Pietra forte, avšak nižší náklady a dá se do něj snadněji vyřezávat) a **Pietra Serena** (materiál těžený ve Fiesole s modrošedou barvou). Dohromady tvoří tři kanonické kameny používané ve florentské architektuře.

Krása byla výsledkem kombinace logických proporcí vztahů a konstrukčních principů, které respektovaly povahu materiálu.

Řez renesanční dlažbou ve Florencii

Zdroj: Stone as a determinant of architectural identity in the Florence of Renaissance, Nilüfer SAĞLAR ONAY and Massimo Ricci, 2012

VEŘEJNÁ ZELEŇ

GIARDINO BARDINI

Jedná se o italskou renesanční zahradu u Villy Bardini v kopcovité části Oltrarna. Ze zahrady je krásný panoramatický výhled na historické centrum Florencie. Teprve nedávno byla zahrada otevřena pro veřejnost.

GIARDINO DELL'IRIS

Vchod do florentských kosatcových zahrad je z ulice Viale dei Colli, z náměstí Piazzale Michelangelo. Zahrada má více než 2,500 druhů květin, které jsou symbolem města již od roku 1251.

GIARDINO DELLE ROSE

V roce 1865 požádala Florencie známého architekta Giuseppa Poggiho o restrukturalizaci budoucího hlavního města Italského království. Poggi přiměl město zakoupit přibližně 2.5 akrů kopců nad městem. V Portě San Niccolò (proti proudu od Ponte Vecchio) vznikly koncem století Poggiho růžové terasy. Přibližně jeden hektar rozlehlá zahrada, která je postavena dle vzoru francouzských zahrad, byla otevřena veřejnosti na delle Arti e dei Fiori, které pořádal Spolek a Italská zahradnická společnost. Původně byly zahrady otevřeny jen v květnu, nyní je otevřeno po celý rok od 8 do 18 hodin.

GIARDINO TORRIGIANI

Jedná se o velký park v romantickém stylu s budovou Casino Torrigiani al Campuccio. Je to jedna z mála velkých zelených ploch, která stále přežívá uvnitř zdi. Tento anglický park byl navržen na počátku 19. století. Park je významný nejen z architektonického hlediska, ale také z botanického hlediska, o čemž svědčí přítomnost starých a nových skleníků, citronových domů, tepidárií a velkého počtu rostlin.

Legenda

- soukromé parky/zahrady
- veřejné parky/zahrady
- hřiště
- hřbitovy
- časově omezený přístup
- zpoplatněný vstup

Piazza Della Libertà

Piazzale Caduti

Giardino della Fortezza

Piazza Indipendenza

Giardino Corsini

Giardino dei Semplici

Giardino Di Valfonda

Giardino di Palazzo Capponii

Orti Oricellari

Giardino Della Gherardesca

Cimitero degli Inglesi

Piazza di Santa Maria Novella

Giardino D'Azeglio

Giardino Torrigiani

Giardino di Boboli

Giardino Bardini

Giardino dell'Iris

Giardino delle rose

Giardino della Scuderie Reali

Giardino del Bobolino

Cimitero delle Porte Sante

0 50 100 200 300m

140

229

27

28

26

ZAHRADY BOBOLI

Giardino di Boboli je historický park ve Florencii. Zahrada náleží k Paláci Pitti, který byl obýván rodem Medici, Lotrinskou dynastií a rodem Savojských. Je spojena také s Forte di Belvedere, vojenskou základnou zajišťující bezpečnost panovníka a jeho rodiny. Zahradu každoročně navštíví 800 000 turistů. Byly postupně vytvořeny v období mezi 15. a 19. stoletím a zaujímají plochu 45 000 metrů čtverečních. Renesanční úpravy, jsou v těsné blízkosti zámku. V průběhu let pak byly přidány nové části. V zahradě jsou sochy a objekty, které odpovídají stavu v 18. století. Zahrady jsou na seznamu památek světového dědictví UNESCO jako součást položky „Vily a zahrady Medicejských v Toskánsku“. Zahrady, které patří k Palazzo Pitti vznikaly postupně už od 15. století. Dnes nabízí renesanční a barokní části s mnoha fontánami, sochami a dokonce i jeskyněmi. Díky své poloze je ze zahrad i krásný výhled na Florencii. V dobách renesance se v zahradách konaly slavnosti a bály, které pořádali členové rodu Medici. Po nich patřily zahrady rodu Lotrinských a ještě později rodu Savojských. Zahrady jsou zpřístupněny denně od ranních hodin až do večera (konkrétní časy záleží na ročním období).

“Vévoda Cosimo I. de’ Medici se v roce 1540 oženil s Eleonorou z Toleda, dcerou vícekrále neapolského. Protože té malá terasa při paláci Veccio nestačila, přála si velkou zahradu, ve které by se mohla procházet a kde by mohla pěstovat své vzácné rostliny a květiny. V roce 1549 Medicejové koupili palác Pitti a zároveň začali s přestavbou zahrad Boboli, které se rozkládaly za palácem. Stavba měla být, jak se vyjádřil Machiavelli, nejimpozantnější palác, který byl kdy postaven příslušníkem nešlechtického rodu”.

Zahrada, tak jak ji známe, byla založena architektem Nicholasem Tribolo. Tribolo vytvořil projekt, ke kterému je připojen amfiteátr u paláce, který téměř jistě vznikl z výkopových prací a těžby stavebního kamene, použitých k vytvoření paláce Pitti. Prohlubeň je tedy uměle vytvořena. Hlavní osa je severozápadní a jihovýchodní osa, jenž přirozeně navazuje na nádvoří ‘Ammannati’ mezi palácem a budoucím Forte di Belvedere. Tribolo zemřel v roce 1550, a v práci pokračoval Bartolomeo Ammannati a potom Bernard Buontalenti.

Park byl obohacen o spoustu Manneristových vynálezů od Buontalenti (jako Grotta Grande), fontány a sochy od Ammannatiho. Giambologna a Tacca byly dokončeny Giuliem a Alfonsem Parigi (1631- 1656). Tito dva architekti, otec a syn, zde položili kámen amfiteátru, unikátní místo pro mnoho oslav a divadelních představení. Cypřišová alej známá jako “Viottolone” a čtvercové náměstí s jezírkem Isolotto. Poslední úpravy, jako Kavárna (1774-76), trávnik sloupů (1776) a Citrónový skleník (1785), byly instalovány Lorrianovou rodinou. Pietro Leopoldo se rozhodl roku 1776 otevřít zahrady veřejnosti. Design Boboliho zahrad byl použit jako základ všem královským zahradám v Evropě, včetně Versailles.

Cypřišová alej v zahradách Boboli, 1870

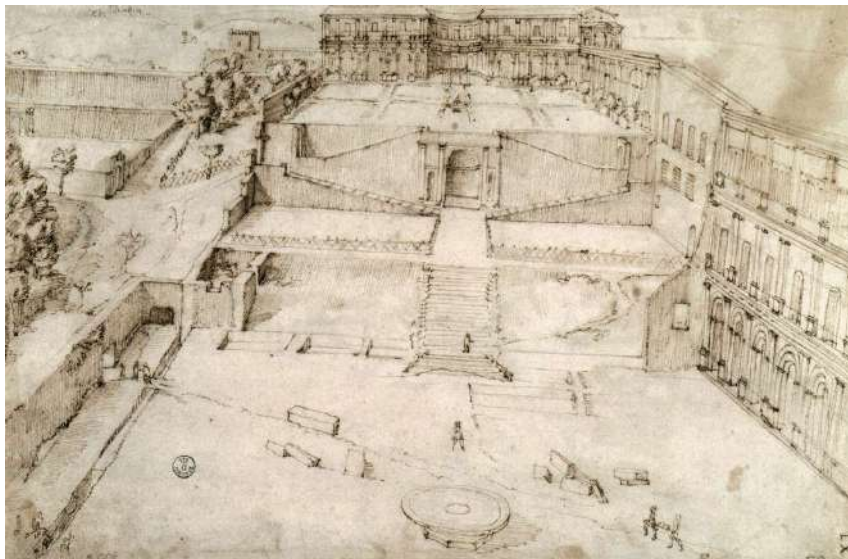
Výhled na Santa Maria del Fiore, 1860

Zdroj: <https://cz.depositphotos.com/stock-photos/santa-maria-del-fiore.html>

Botanická zahrada v Padově
"L'Orto botanico di Padova nell' anno 1842" by Roberto De Visiani (1842)

Nádvoří Belvedere, Bramante, Giovanni Antonio Dosio
Kresba, 1558-61, Biblioteca Apostolica, Vatican

ITALSKÉ RENESANČNÍ ZAHRADY

Italský park, nebo také **italská zahrada** je termín pro specifický styl zahradních úprav. Tento styl má pro svou dobu typickou pravidelnou zahradní architekturu, která jej podle zásad sadovnické tvorby řadí mezi **geometrické styly** zahradních úprav, tedy styly, kde má architektura rozhodující vliv pro úpravu zahrady.

Vývoj architektonické podoby italské zahrady od období renesance po baroko je zásadní zejména pro tvorbu vztahu budov a zahrady (Leon Battista Alberti to popisuje v knize *De re aedificatoria*). Nevýznačnější slohovou úpravou italského parku a nejvýraznějším stylem, je **italská terasovitá zahrada** a právě ta je také často chápána jako styl italské zahrady (parku), jakkoliv se způsoby úpravy italského parku vyvíjely ve více podobách. Italská terasovitá zahrada byla rozšířena zejména na kopcích podél řeky Arno v oblasti Florencie. Byla inspirována římskými a neapolskými zahradami a spojovala jejich styl.

Italská zahradní architektura, její styl tvorby, se v období od renesance po baroko řídí těmito pravidly:

- *finito* - matematická (geometrická) definice všech prvků
- *collocatio* - vzájemný vztah všech prvků v prostoru
- *concinnitas* - zákon harmonie ve smyslu vztahu emocionálního působení a racionality uspořádání

Italská renesanční zahrada mívala tyto zvláštní prvky:

- *Broderie* - od 17. stol. ornamentální výplň zahradního parteru, vysazovaná po obvodu a v linii velmi nízkým tvarovaným zimostrázem a ve výplních pole vysypávaná barevným materiálem (písek, saze, mušle apod.)
- *Giardinetto* - malá ozdobná zahrada, nebo předzahrádka s květinami
- *Sala Terrena* - obvykle bohatě zdobená vstupní síň v přízemí, jejíž jedna stěna je otevřena do zahrady. Také vestibul, hala nebo prostor, ze které vedou vstupy do jednotlivých částí objektu a nachází se hned za jeho vchodem.
- *Grotta* - Umělá jeskyně, někdy jen jako nehluboký plastický obraz se sousošími s historickým, mytickým nebo biblickým námětem (*Grotta di Adamo ed Eva* v parku Zahrady Boboli)
- *Theatron* - kruhovitá úprava části kompozice sloužící i jako zahradní divadlo.
- další méně typické prvky: *ragnaia*, *loubí*, *tunel tvořený vegetací*.

Původním vzorem je zahrada **Castello di Firenze** (Florencie). Začaly se zde používat cesty jako **perspektivní osy** spojující různé části zahrady. Zvláštní pozornost je věnována **scénickým efektům, terasám** a dramatickému působení optiky schodiště. Objevuje se zde umělecké tvarování keřů (používané i ve starověkém Římě). V šestnáctém století, zahrady podléhají přísnějšímu geometrickému formování, přichází objev vlivu architektury rostlin na kvality zahrady, jsou objevovány vlivy a pravidla stavebních a rostlinných prvků.

Od 15. století se stala zahrada neodmyslitelnou součástí italského městského paláce a venkovské vily. Zahrada sloužila jako obytný prostor budovaný podle stejných hledisek jako celá stavba na jejíž půdorys navazuje. Na dvorech panovníků nesloužila jen obytným a dekoračním účelům, ale i jako sbírka rostlin, zoologická sbírka cizokrajných živočichů, často ptáků a hříček.

Půdorys zahrady dlouho zůstává šachovnicovou skládkou upomínající na původ v užitkové (zelinářské) zahradě. Patrně nejvýznamnějším architektonickým útvarem je **italská renesanční terasovitá zahrada**, která je pod pojmem italská zahrada často myšlena. Je zřejmě ovlivněna **olivovými sady a vinicemi**, které jsou také pěstovány v terasách na slunných svazích.

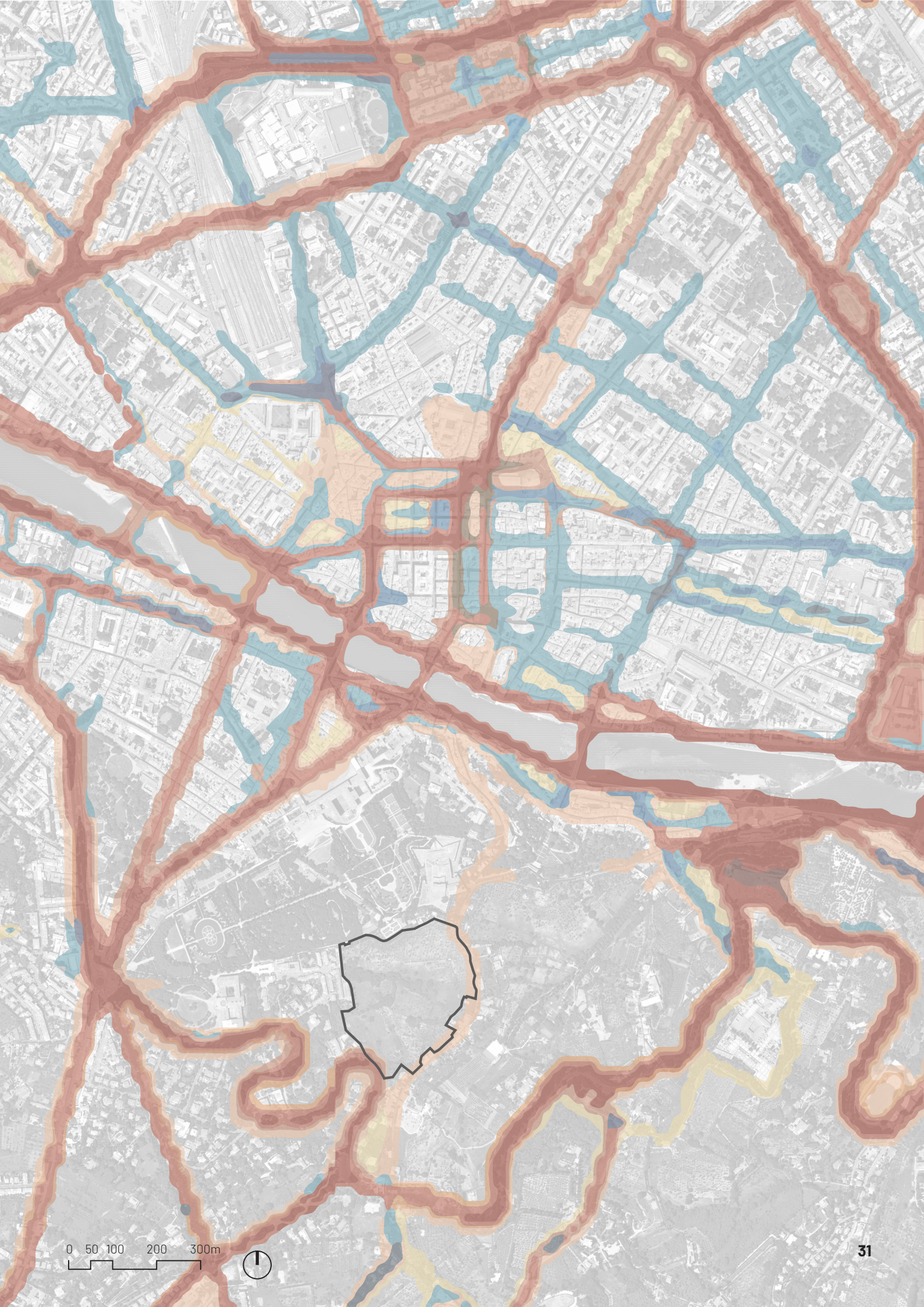
TEPELNÁ MAPA

Tepelná mapa je analýza založená na "teplé", které produkují sportovci a chodci. Vychází z dat mobilních aplikací. Čím víc je určitá oblast zbarvena do teplých tónů, tím více je navštěvovaná. Studené barvy jako je modrá označují neatraktivní místa.

Řešené území je od centra města odříznuto díky zahradám Boboli a netvoří doposud významné a potencionální místo pro budoucí rozvoj města.

od nejvíce po nejméně
atraktivní místa

0 50 100 200 300m

DOPRAVA

Doprava pěší

Historické jádro města je poměrně malé a důležité památky lze navštívit pěšky. Město překypuje pěšími zónami a počet parkovacích míst je velmi omezený.

Městská hromadná doprava

Dělí se na autobusovou (ATAF a LI-NEA) a tramvajovou (Tramvia). V historickém centru jezdí elektrické autobusy. V roce 2010 byla spuštěna první tramvajová linka T1 ze zastávky Scandicci na vlakové nádraží SM. Do té doby hromadnou dopravu zajišťovaly pouze autobusy. V současné době je od roku 2019 v provozu i druhá linka, která spojuje centrum s letištěm. Jezdí tu ekologické vozy, které jsou poháněny akumulátory.

Automobilová doprava

Centrum města je z velké části uzavřeno automobilové dopravě bez oprávnění a neresidentům. Tyto plochy jsou označeny ZTL (Zona Traffico Limitato).

Cyklistická doprava

Stejně jako v mnoha evropských městech funguje i ve Florencii systém sdílení kol, který provozuje Mobike. Ve městě je zbudováno kolem 80 kilometrů cyklostezek.

Vlaková doprava

Vlakové nádraží je v centru města, blízko náměstí S. Maria Novella. Na tomto místě je mnoho autobusových zastávek společnosti ATAF.

Letecká doprava

Florentské letiště Peretola spolu s Galileo Galilei International Airport v Pise jsou dvě hlavní letiště v Toskánsku. Letiště Peretola se nachází na severozápadním okraji města.

Tramvaj

----- Linka T1,T2

Autobus

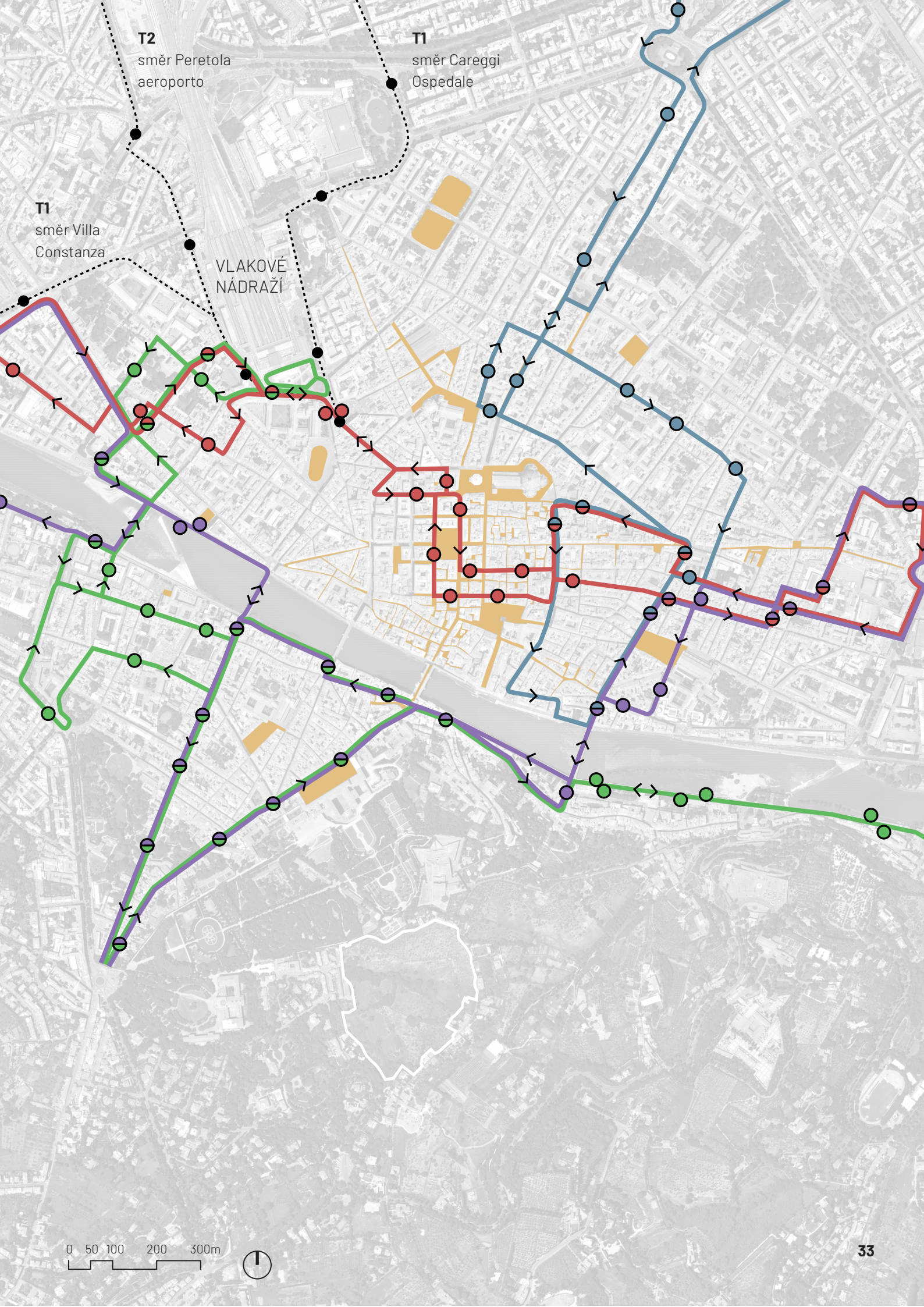
— Linka C1

— Linka C2

— Linka C3

— Linka D

■ Pěší zóna

T2
směr Peretola
aeroporto

T1
směr Careggi
Ospedale

T1
směr Villa
Constanza

VLAKOVÉ
NÁDRAŽÍ

0 50 100 200 300m

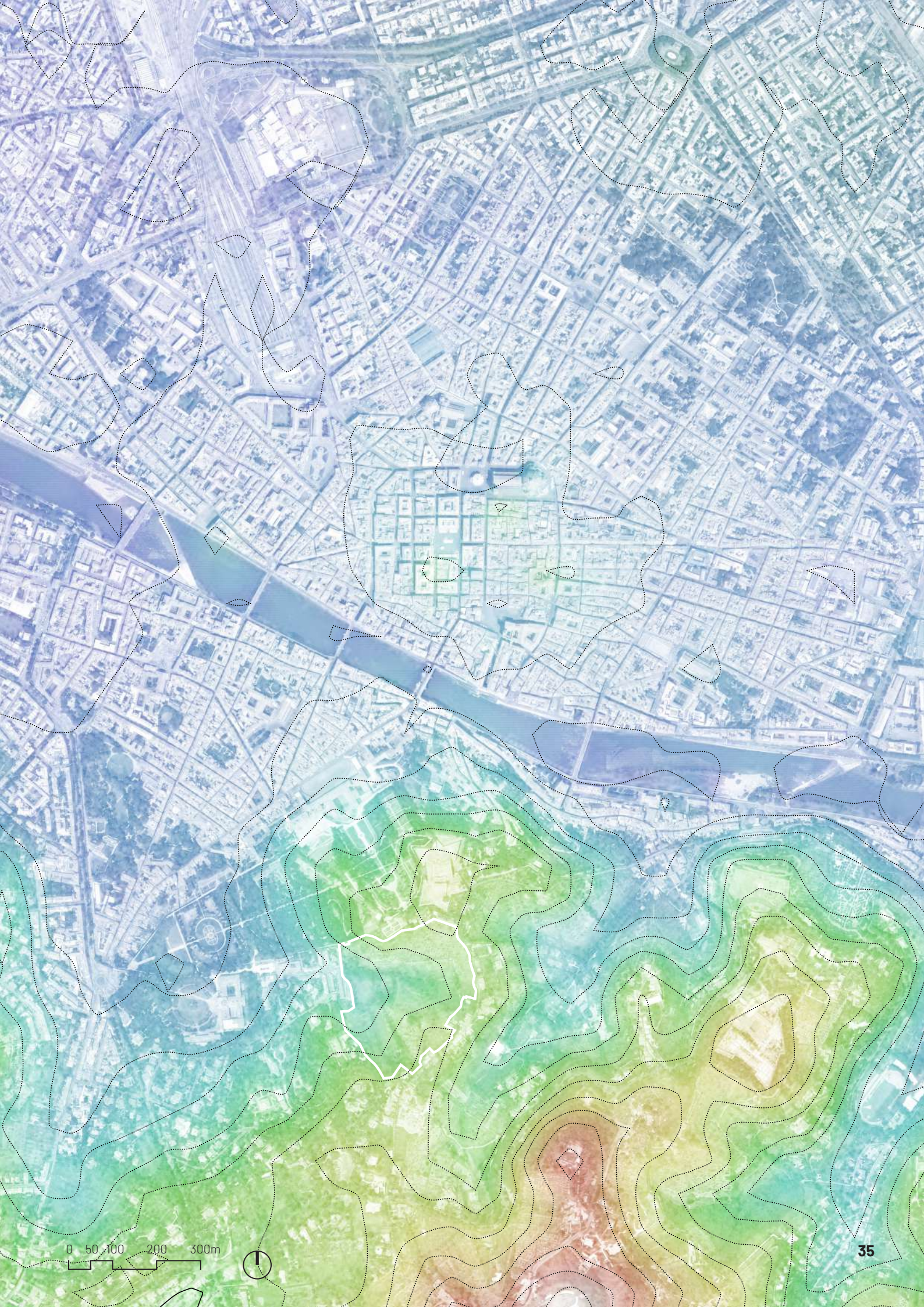
TOPOGRAFIE

..... vrstevnice po 10m

od nejvýše po nejniže
položená místa

Výhled ze zahrad Boboli na centrum města
The view from Boboli gardens to the city centre

0 50 100 200 300m

VODSTVO

V důsledku růstu počtu obyvatel, urbanizace a hospodářského rozvoje se ve městě zvyšuje poptávka po sladké vodě. Podobně jako je voda jednou z podmínek samotného života, zcela nenahraditelnou úlohu má i v našich sídlech. Řada měst vznikla právě v přímé návaznosti na přirozený vodní zdroj a možnosti obživy, které nabízel. Podobně jako zeleň voda významně ovlivňuje mikroklima města: snižuje extrémní teploty v horkých dnech, zvyšuje vzdušnou vlhkost, prvky využívající tryskající nebo padající vodu navíc pročišťují vzduch od prашných nečistot. Vedle mnoha užitkových funkcí, jež má voda ve městech i dnes, narůstá také její sociální význam. Lidé její zdroje rádi vyhledávají, pro rozvoj veřejného prostoru tak voda nabízí obrovský potenciál, který často spočívá v samotném jejím zpřístupnění.

V dnešní době je ve Florencii hlavním vodním prvkem řeka **Arno**. Změny klimatu a další příčiny zavinily, že dříve splavná řeka se proměnila v mělkou řeku s častými výkyvy výšky hladiny. V roce 1966 se úroveň hladiny zvedla o 11 metrů a řeka zatopila značnou část Florencie. Druhou významnou řekou ve Florencii je **Mugnone** tekoucí severně od centra města.

Vedle říčních nábřeží je ve Florencii velký nedostatek menších vodních ploch.

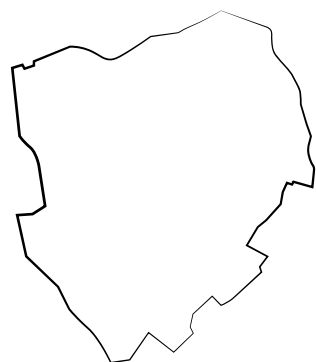

Mugnone

Arno

0 50 100 200 300m

ŘEŠENÉ ÚZEMÍ
STUDIED AREA

ŘEŠENÉ ÚZEMÍ

Lokalita: Oltrarno, Florencie

Rozloha: 12 ha

Výška: 100m.n.m.

Vzdálenost do historického centra: 1,2 km

Pozemek se nachází na levém břehu Arna, odtud pochází název celé čtvrti Oltrarno (v překladu "za Arnem"). Území je po celém svém obvodu oploceno a slouží jako soukromá zemědělská půda. Po dlouhou historii vývoje Florencie si zachovalo svůj přírodní ráz a tvoří kontrast přelidněným turistickým místům, které jsou vzdálena jen pár metrů odtud. Podél severní hranice vedou městské hradby, které jako jedny z mála artefaktů zbyly na území Florencie. Také díky nim si místo zachovalo svůj genius loci.

OLTRARNO

Jedná se čtvrť, která byla poslední integrovanou oblastí Florencie, za níž vznikl šestý okruh městských hradeb v roce 1333. Na konci 15.století se o území začaly více zajímat bohaté florentské rodiny, které zde stavěly své paláce a luxusní rezidence. Tato venkovská oblast začala být vnímána jako zdravější než severní břeh Arna. Mezi první příchozí patří rod Pitti, kteří zde vystavěli svůj palác, ale teprve s příchodem Medicejských v roce 1550 začal rozvoj Oltrarna.

V dobách, kdy byla Florencie hlavním městem Itálie, ke konci 19.století započala expanze Oltrarna a vznik nové promenádní třídy, panoramatické náměstí Piazzale Michelangelo, atd. Navzdory všemu, oblast nikdy neměla chaotický vývoj a dnes, zejména v oblasti mezi Santo Spirito a San Frediano na západě nebo v okrese San Niccolò na východě, můžete pocítit nejautentičtější tradiční atmosféru města a diskrétnější cestovní ruch.

Výhled ze zahrad Boboli na řešené území
The view from Boboli gardens to the site

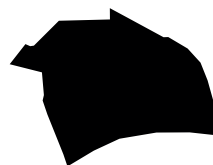
POROVNÁNÍ MĚŘÍTEK

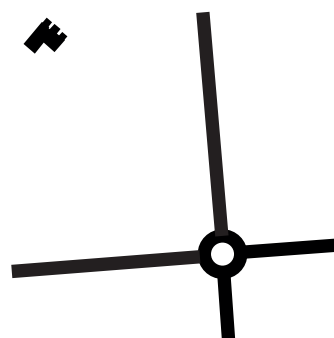
Řešené území
12 ha

Karlovo náměstí
8 ha

Havlíčkovy sady
11 ha

Vítězné náměstí a
budova FA ČVUT

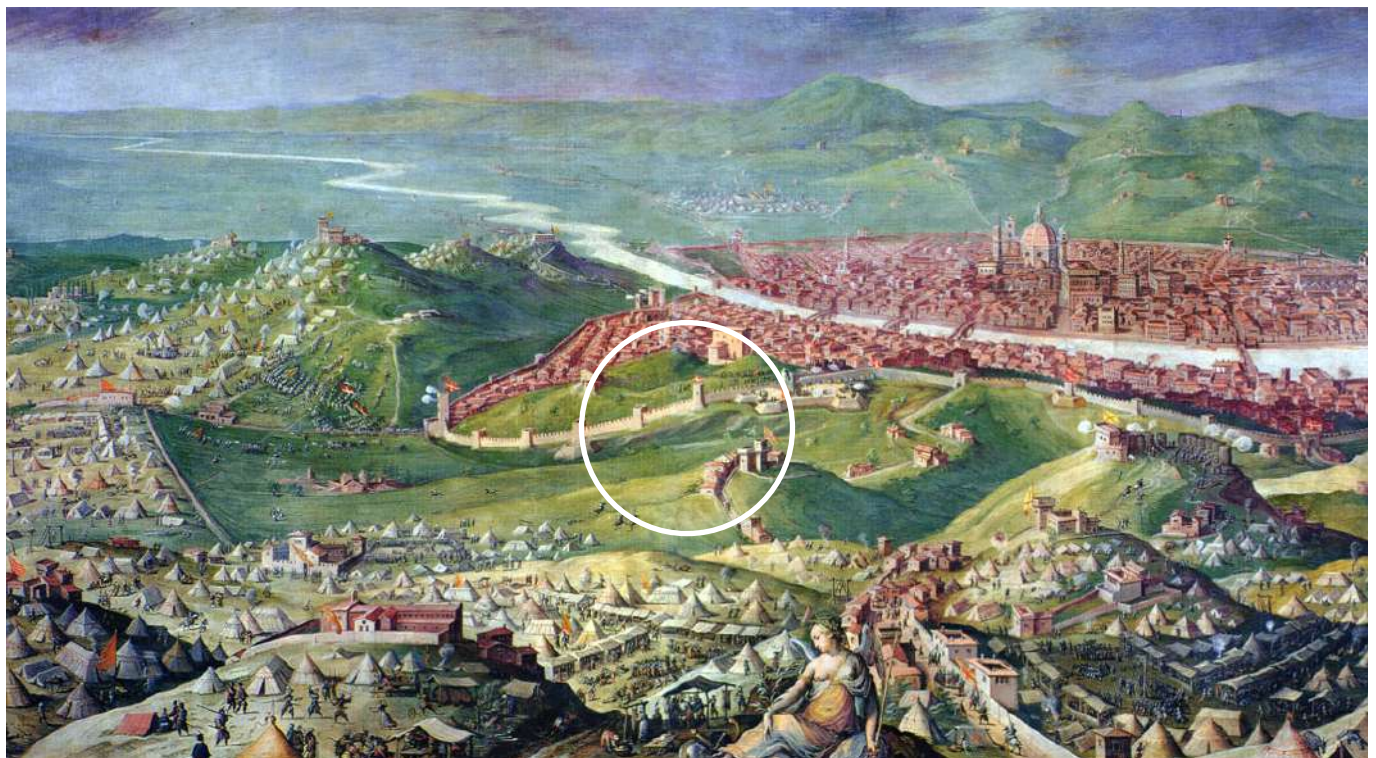

HISTORIE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

1500

1530

Obléhání Florencie od italského malíře Giorgio Vasariho vojska papeže Klementa VII. a císaře Karla V. předznamenala návrat Medicejských do města

1731

1800

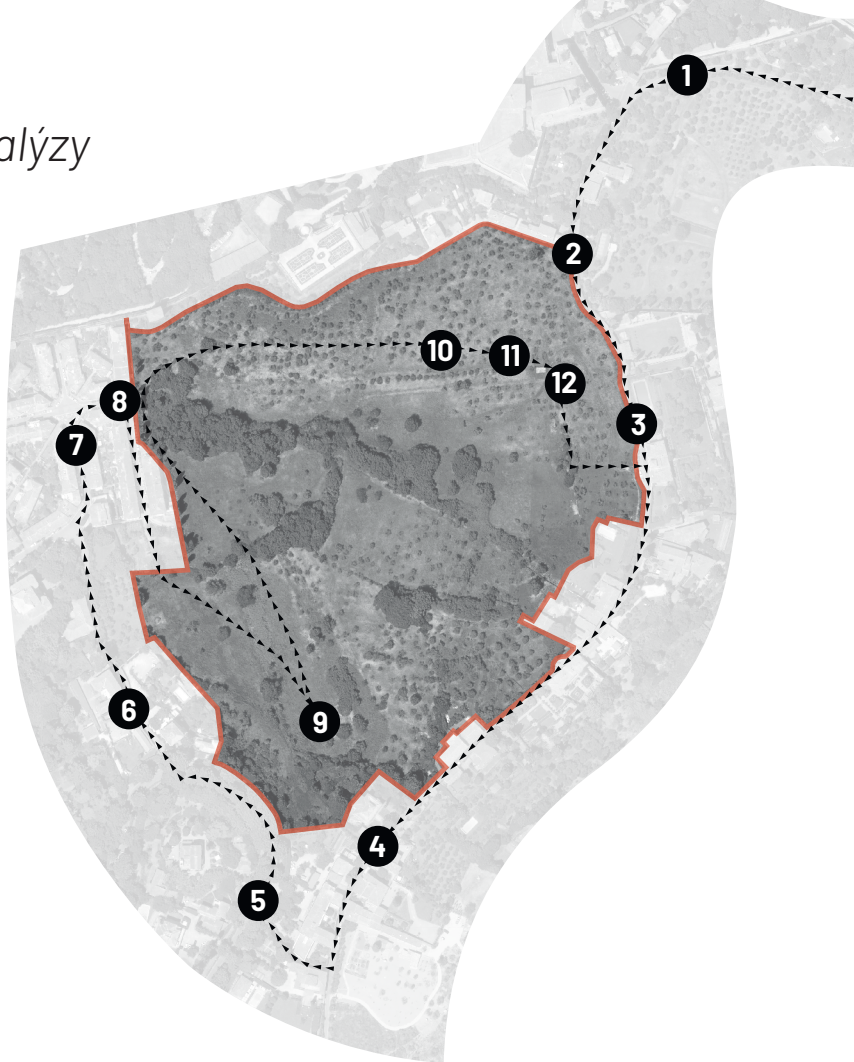
Zdroj: <https://www.oldmapsonline.org/>

SERIAL VISION - Cullenova analýzy

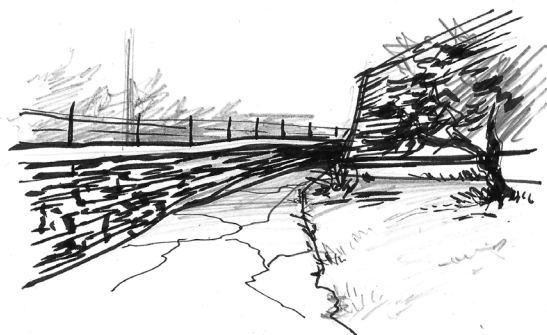
Analýza je vytvořena na principu "serial vision" od britského architekta **Gordona Cullena**.

Cullen vytvořil pojem "serial vision", aby popsal, co chodec prožívá při pohybu zastavěném prostředí. Pohled chodce se neustále mění, když sledujete zakřivenou cestu, vstup na nádvoří nebo zatáčku za roh. Měnící se pohled poskytuje pocit objevu dramatu.

Procházka započala u hradeb (1), pokračovala přes úzkou ulici via di S. Leonardo, do které se vešel stěží jeden chodec s jedním autem (2,3) z domů se vycházelo přímo na silnici. (4) Poté se napojují na bulvár Viale Machiavelli z 19. století s alejí vzrostlých platanů (5) a pokračují ulicí Viale del Bobolino (6) až ke křižovatce Via del Baluardo, která je obklopena symetrickou řadovou zástavbou. (7,8) Skrz soukromé zahrádky procházím na vyvýšené místo nad mokřadem s výhledem na hradební věž. (9) Obcházím mokřad a přes zarostlá křoviska a vysokou trávu prostupuju do olivového háje (11) se dvěma zahradními domy a skleníkem. (10,12)

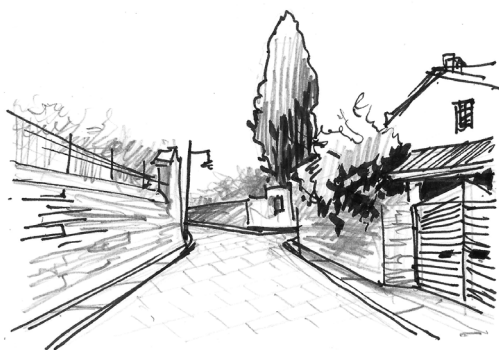
1

3

2

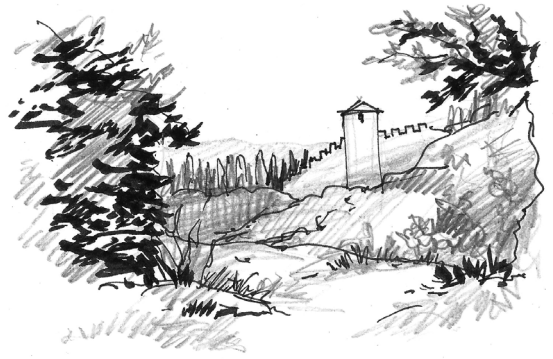
4

5

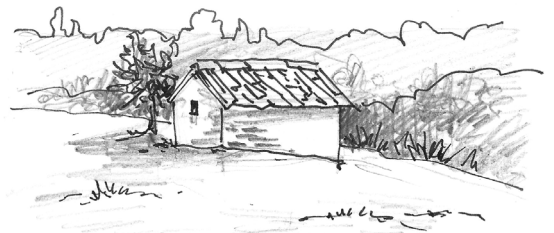
9

6

10

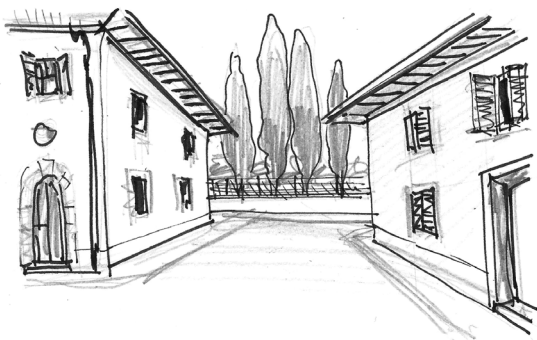
7

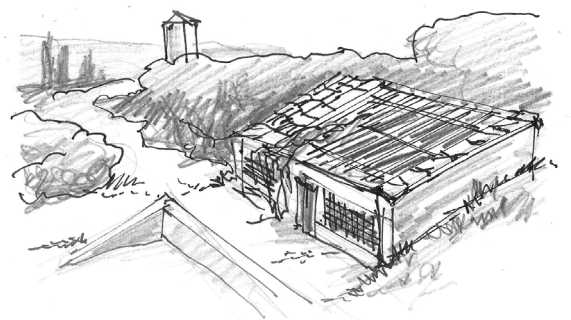
11

8

12

POPIS ÚZEMÍ

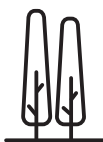
Olivový háj

Olivovníky jsou dlouhověké dřeviny, které jsou velmi citlivé na mráz. Tato teplomilná rostlina se vyskytuje často na velmi kamenitých a suchých půdách.

Mokřad

Tento biotop vyžaduje ke své existenci a prosperitě stálý účinek povrchové vody nebo alespoň velmi vysokou hladinu podzemní vody. Tvoří přechod mezi suchozemským a vodním ekosystémem. Představuje přirozenou zásobárnu vody v krajině. Má značnou retenční schopnost v případě nadměrných srážek a poskytuje vhodné podmínky pro existenci mokřadních organismů.

Cypřiše lemující ulice

Cypřiš je stálezelený jehličnatý strom. Přirozený výskyt tohoto stromu je ve východním Středomoří od Řecka až po jihozápadní Írán, avšak již od antiky ho člověk šířil do dalších částí Středomoří. Itálii vytváří významný specifický charakter toskánské krajiny. Zajímavostí je, že cypřiš je poměrně odolný vůči požárům může tedy tvořit přirozenou zábranu vůči jejich šíření. Cypřiš je vhodná rostlina pro živý plot. Roste sice pomaleji, ale tlumí hluk, efektivně zachycuje prachové částice značně tak zlepšuje mikroklima.

Travní porost

Zarostlé lesní porosty

Nachází se zde vegetační v druhovém zastoupení *Acer campestre*, *Robinia pseudoacacia*, *Quercus ilex*, *Pinus pinea*, ...

Giardino di Boboli

Giardino del Bobolino

VÝBĚR DŘEVIN

Olea europaea | olivovník evropský

Robinia pseudoacacia | trnovník akát

Cedrus atlantica | cedr atlantský

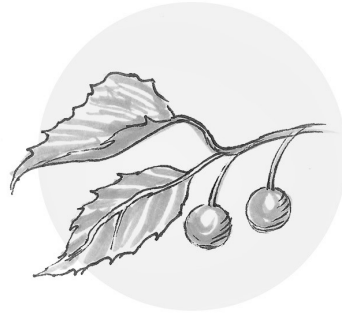

Quercus ilex | dub cesmínovitý

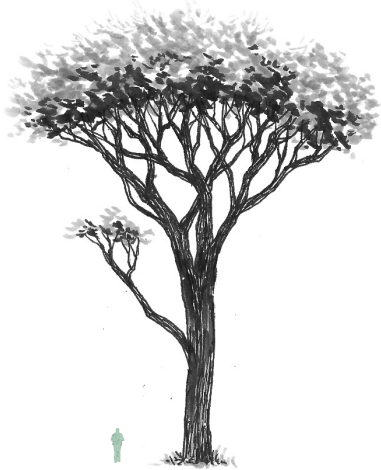

Pinus pinea | borovice pinie

Celtis australis | břestovec jižní

Cupressus sempervirens | cypřiš stálezelený

Platanus acerifolia | platan javorolistý

PROSTUPNOST

Řešené území je ohraničený soukromý majetek, který v současnosti není přístupný veřejnosti. Ze severu je oddělen od renesančních zahrad Boboli městskými hradbami. Tyto hradby jsou jedním z posledních zbylých hradebních artefaktů, který se na území Florencie nachází. V okolí je velmi málo veřejných prostranství a hranice mezi soukromým a veřejným prostorem jsou tvrdě definovány vysokými zdmi.

Samotný pozemek je v současné době neprostopný z důvodu husté struktury volně rostoucí zeleně, která se vlivem sukcese rozšířila v údolních částech.

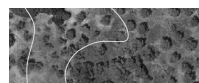
Legenda

Renesanční hradby | *renaissance walls*

Oplocení a kamenné zdi | *fences and stone walls*

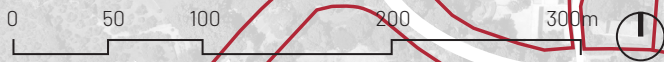
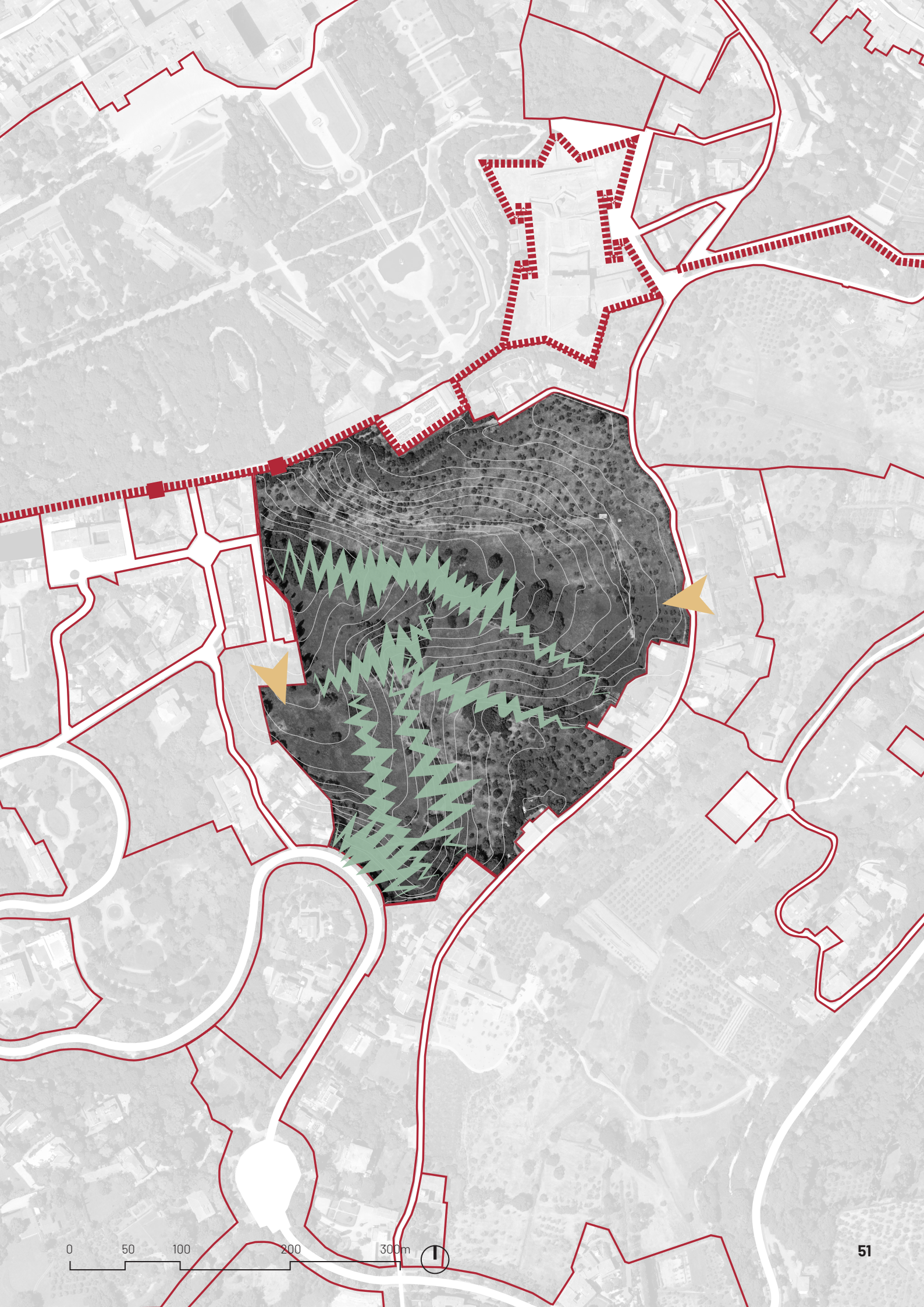
Řešený pozemek | *the site*

Stávající vstupy na pozemek | *current entrances to the site*

Přírodní bariéry | *natural barriers*

ANALÝZA SWOT

Silné stránky

Příznivé klima
Historické pozadí
Sousedí s historickým centrem města
Olivový háj
Výhledy
Mokřad
Vzrostlá zeleň
Nezastavěné území
Terénní rozmanitost

Slabé stránky

Nedostatek míst k rekreaci
Neprostupnost
Oplocení
Soukromé vlastnictví
Nedostatek vodních ploch v okolí
Málo parkovacích ploch
V blízkosti není MHD
Roztříštěnost území
Nedostatek občanské vybavenosti v okolí

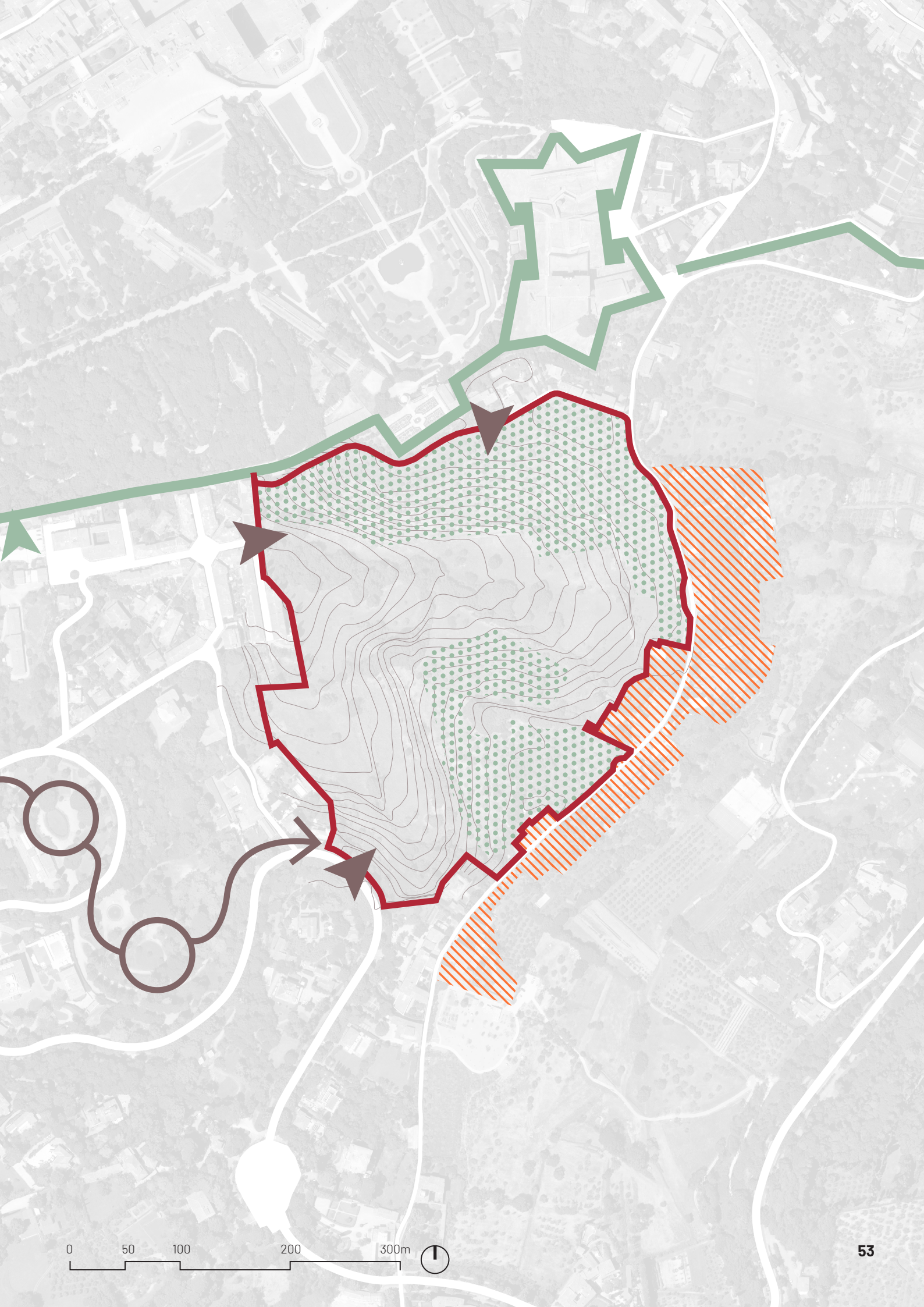
Příležitosti

Možné využití prostoru okolí hradeb
Návaznost na historické stopy
Propojení uměleckých aktivit s Forte Belvedere
Olivový háj
Vznik zelené infrastruktury
Propojení s městem/se zahrady Boboli
Ztísněné úzké ulice kolem řešeného území
Zarostlý přírodní venkovský ráz
Demografické změny
Terén

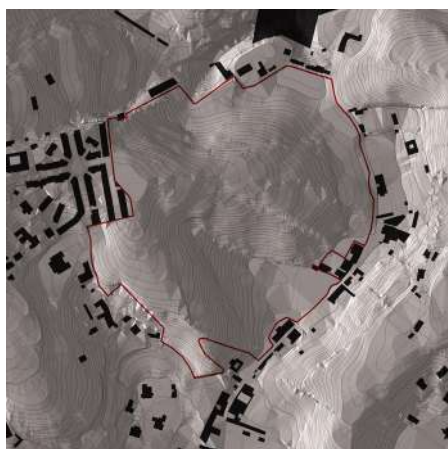
Hrozby

Příliš turistů
Výstavba soukromých rezidencí
Klimatické změny a sucho
Možnost rozšiřování turistického centra
Zastavění celého řešeného území
Neudržovaná zeleň
Úbytek místních obyvatel, demografické změny

ANALÝZA ZASTÍNĚNÍ

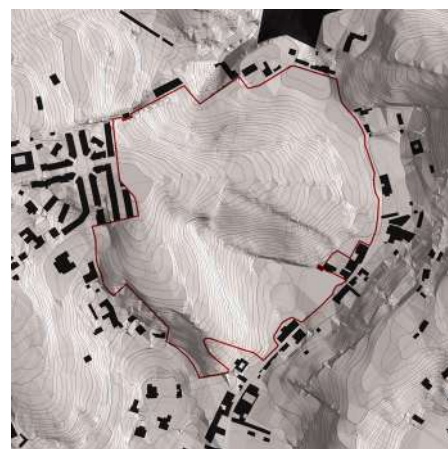
20.3. - rovnodennost

7:00

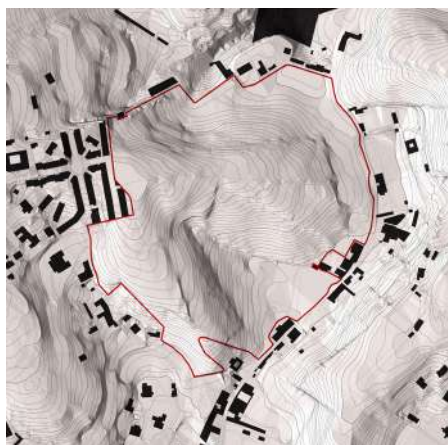

12:00

17:00

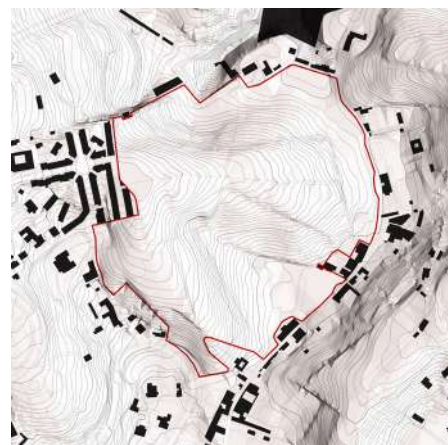
21.6. - letní slunovrat

7:00

12:00

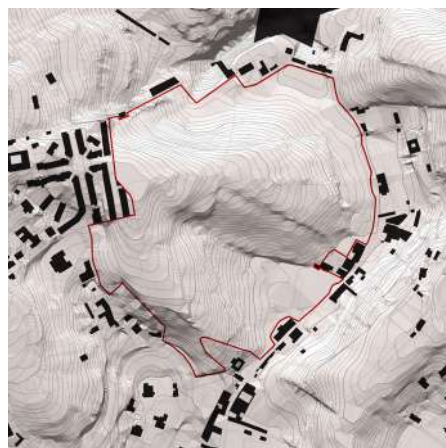

17:00

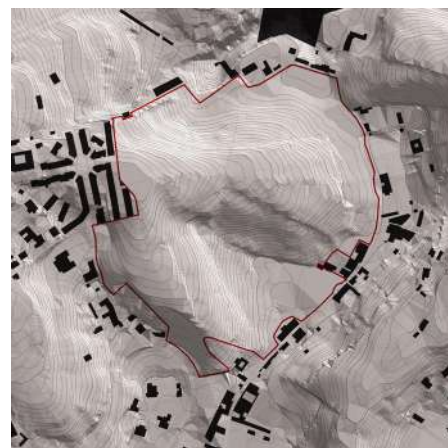
22.12. - zimní slunovrat

9:00

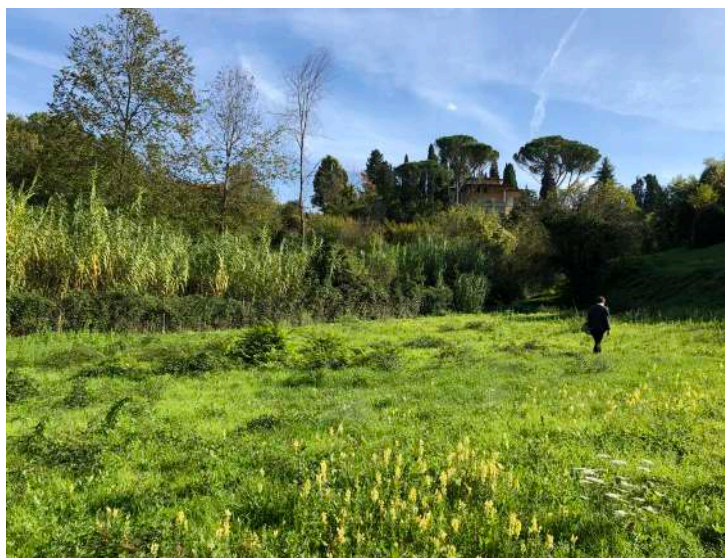

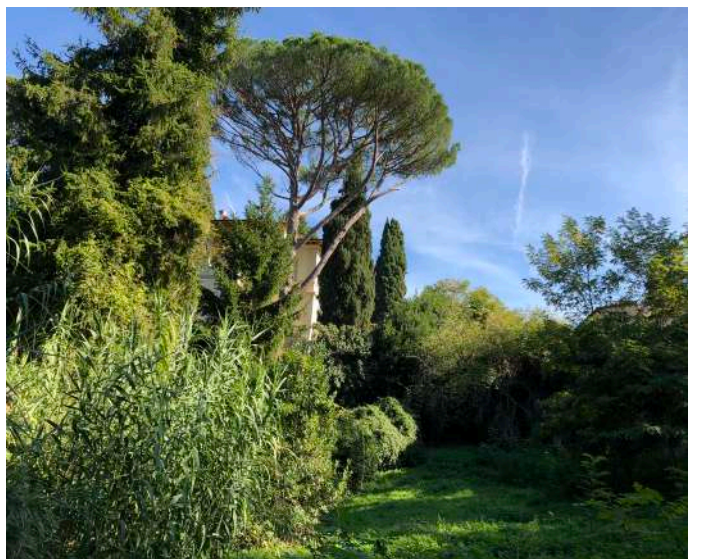
12:00

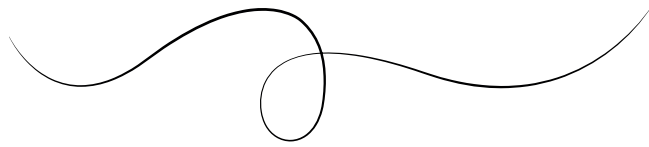

15:00

FOTODOKUMENTACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

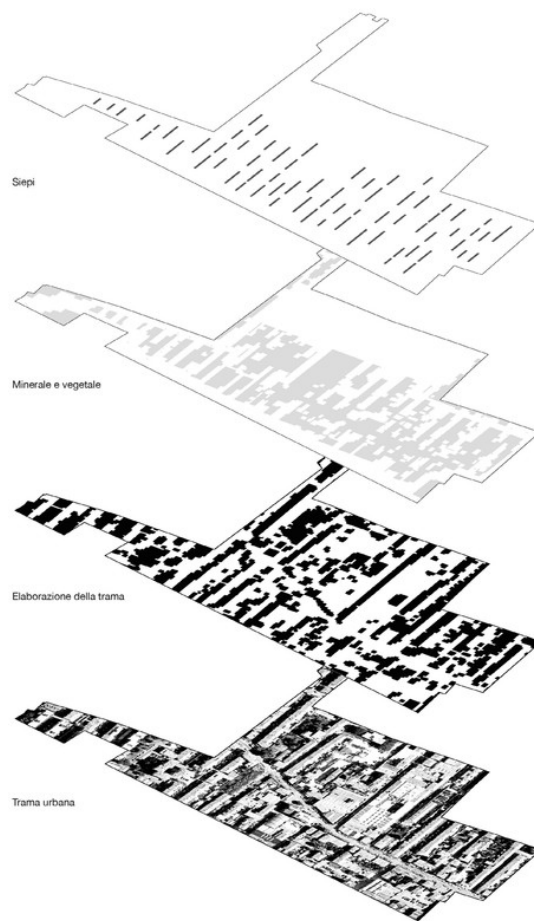

REFERENCE
REFERENCES

PARCO CENTRALE DI PRATO

V lednu 2016, městské zastupitelstvo v italském městě Prato vyhlásilo dvoufázovou soutěž o návrh nového městského parku o rozloze 3 hektarů v historickém centru města, na okraji městských hradeb, kde se nachází budova bývalé městské nemocnice. Mezi hlavní cíle patří interpretace potřeb současného města, socioekonomický rozvoj centra města, posílení turistické atraktivity, udržitelnost a dostupnost.

Po 1.fázi soutěže se zaregistrovalo 230 kandidátů z celého světa a mezinárodní porota s předsedou komise architektem Bernardem Tschumim vybrala 10 týmů, které byly pozvány k účasti v závěrečné fázi soutěže. Dne 1.října 2016 porota vyhlásila vítěze, stal se jím tým tvořený z OBR Paolo Brescia a Tommaso Principi s Michele Desvignem Paysagiste, který byl pověřen vypracováním finálního návrhu pro nový park.

Genesi dei layers del parco

1. místo

Architekt: *OBR Paolo Brescia and Tommaso Principi + Michel Desvigne Paysagiste*

Místo: *Prato, Itálie*

Rozloha: *4 ha*

Koncept:

Prato je dynamické město, které právě prochází velkými sociálními a kulturními změnami. Návrh interpretuje tyto proměny a přetváří město do města současnosti.

Koncept vychází z jednotlivých vrstev minulosti. Samotné vrstvy reinterpretuje a přetváří v podobě dlažby, trávníků a tvarovaných keřů do nové krajiny parku.

Zdroj:
<http://www.ilparcocentrale diprato.it/en/#the-winning-project>

2. místo

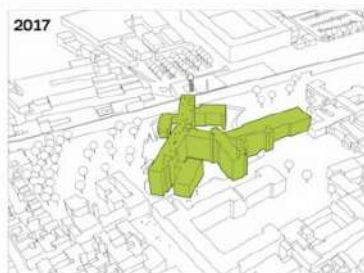
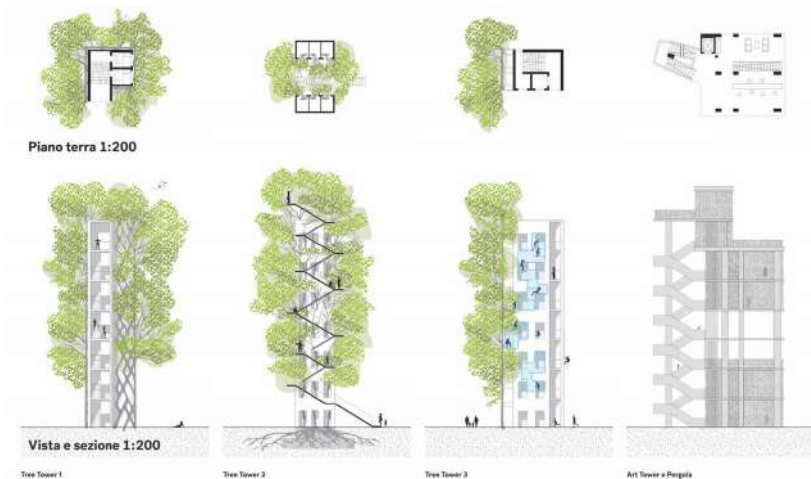
Architekt: *Ferdinand Ludwig (Baubotanik)*

Místo: *Prato, Itálie*

Rozloha: *4 ha*

Koncept:

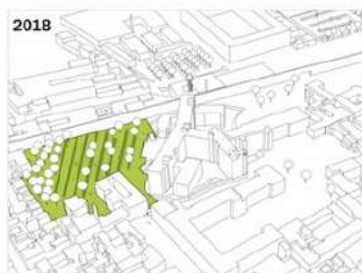
Panorama v Pratu se vyznačuje vrcholky a vysokými budovami. V centru města, uvnitř městských hradeb jsou četné historické věže a další důležité budovy. Mimo hradby stojí komíny, vodárenské věže jako symboly průmyslového města. Návrh pracuje s přidáním symbolických "živých věží", kterou obohatí panorama a bude představovat probíhající společenskou, kulturní a ekonomickou transformaci v Prato. Věže s částmi konstrukcí z bývalé nemocnice zůstávají zachovány a porostou bujnou vegetací. Dochází ke spojení minulosti s budoucností.

Festa d'addio
L'ospedale viene illuminato e i cittadini sono invitati a salire sul tetto per godere della vista sulla città e le sue piazze.

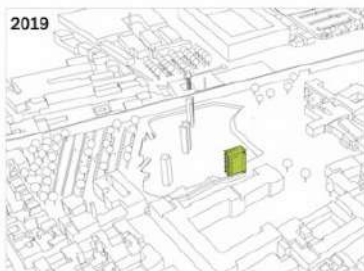
Observorium
Un percorso protetto in alcuni viene installato da Piazza Giorgini fino alla sommità delle scale esterne dell'ospedale. Da un box informazioni è visibile il processo di demolizione.

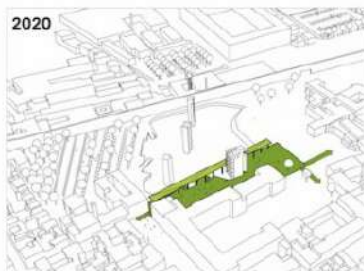
Vivajo
Come estensione dei Giardini Sant'Orsola, il vecchio parcheggio dell'ospedale è aperto al pubblico dove è installato un vivajo per piante architettoniche viventi.

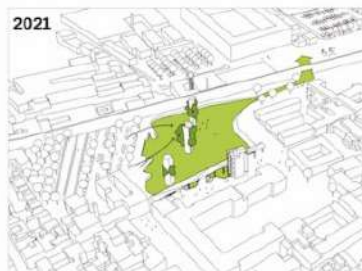
Cauta e Prevedente Demolizione
Gli elementi architettonici utilizzabili vengono demoliti e messi da parte. Le parti principali delle facciate vengono demolite. Le massicce trabe di accesso e il pezzo dell'ala nord rimangono. Le materie vengono polverizzate, separate e ammassate in colline temporanee a formare un paesaggio temporaneo (preparato).

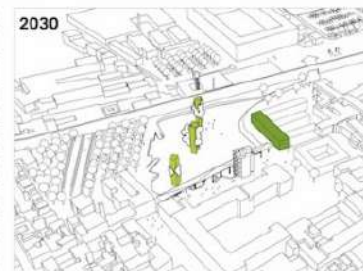
Art Tower
Cio' che resta dell'ala nord viene trasformata in una art tower con un info point alla base e un bar con vista sulla sommità. Gli altri piani sono prevalentemente chiusi per creare spazi espositivi con diverse configurazioni (chiusi e semi chiusi).

Il Tetto - Il Bordo
Lo spazio del parco a nord è ultimato e aperto come una promenade con Viva sul lavoro di completamento del parco. Sarà coperta e ombreggiata da una pergola sospesa.

Tree Towers
L'area principale, le tree towers e l'atrio sud sono aperti al pubblico. Sotto la pergola, nella parte bassa del parco, un ristorante e delle attività sportive vengono aperti. La riqualificazione urbana sta continuando.

Completamento e adattamento
La riqualificazione urbana è ultimata. L'edificio aggiuntivo (2.500 m² di superficie utile) chiude il parco a est e aggiunge elementi funzionali all'area interna. La destinazione d'uso delle torri può essere adattata a seconda delle necessità.

3. místo

Architekt: *Benedetta Tagliabue (EMBT) / Enric Miralles - Benedetta Tagliabue*

Místo: *Prato, Itálie*

Rozloha: *4 ha*

Koncept:

Koncept vychází z obnovy původní trasy starého kanálu, který měl v minulosti průmyslové využití a proměny v ústřední prvek parku. Tento kanál rozděluje oblasti parku, jako vlákno, které tká přírodní krajinu a spojuje se s městskou oblastí Prato.

Un'architettura verde che ripropone e rivitalizza i percorsi del fiume, che introducono frange di verde urbano e che riattivano le zone del Duomo di Prato. In questo modo una grande piazza urbana viene in luce e si apre.

Una nuova struttura a canali, come canali e ponti, come strutture, organismi sempre e sempre presenti. Non si possono separare zone di verde e zone con edifici, come si magliano. Una nuova anche altri da loro anche e per fare.

Il terreno è momento di vita e movimento, come per creare strutture diverse che siano legate al mare e all'ambiente e a distanza il luogo urbano.

Un'architettura in un ambiente urbano spettacolare, dipende da quanto sono quelli di più grandi organismi, come alle mani.

I giardini sono progettati in un'architettura con un'architettura per il verde che verrà raccolto dalle piante e dal mare, come una per sempre alle mani, si legge e alle Proprietà.

ZDROJE

Bibliografie

Italské listy, Karel Čapek, 1923

Gardens of Florence, Mariella Zoppi, 2001, Alinea editrice

Marcus Tullius Cicero, *De Natura Deorum*, London W. Heinemann, 1933, II. Kniha

Leon Battista Alberti, *Deset knih o architektuře*, Státní nakladatelství krásné literatury hudby a umění, Praha 1956

John Dixon Hunt, *A World of Gardens*, Reaktion Books, 2012, s.120-127

Krásy italských zahrad, Ivar Otruba, Era – vydavatelství, 2003

The Italian garden, art, design and culture, John Dixon Hunt, 1996, Cambridge University Press

Stone as a determinant of architectural identity in the Florence of Renaissance, Nilüfer SAĞLAR ONAY and Massimo Ricci, 2012

Statistiky

https://www.citypopulation.de/en/italy/toscana/firenze/048017__firenze/

www.statista.com/statistics/722442/number-of-tourists-in-florence-italy/

<https://www.hvs.com/article/7942-in-focus-florence-italy>

Mapové podklady

<https://mapy.cz/>

<https://www.google.cz/maps>

<https://www.oldmapsonline.org/>

<https://www.strava.com/heatmap>

Další zdroje

<http://www.aboutflorence.com/cz/umeni-a-kultura-florencie.html>

www.romanoimpero.com/2017/12/florentia-firenze-toscana.html

<https://www.facarospauls.com/apps/florence-art-and-culture/4379/giuseppe-poggi>

<http://www.sbp-fi.beniculturali.it/index.php?it/90/pubblicazioni>

<https://www.visitflorence.com/tourist-info/driving-in-florence-ztl-zone.html>

<https://www.firenze-oltrarno.net/english/arte/mura.php>

<http://www.eventi-firenze.it/en/2014/09/english-the-foundation-of-florence-in-roman-times/>

<https://tuttatoscana.net/2018/12/05/archeologia-industriale-in-toscana/>

<http://www.carnesecchi.eu/premessa2.htm>

https://it.wikipedia.org/wiki/Viale_dei_Colli

<https://www.theflorentine.net/2015/02/05/florence-is-the-capital/>

<http://www.aboutflorence.com/cz/parky-ve-florencii.html>

<https://www.florenceinferno.com/viale-machiavelli/>

<https://www.romanoimpero.com/2017/12/florentia-firenze-toscana.html>

<https://cz.depositphotos.com/stock-photos/santa-maria-del-fiore.html>

<https://www.e15.cz/the-student-times/adam-gebrian-zvykli-jsme-si-ze-verejny-prostor-neni-nas-1323265>

Fotografie

vlastní (z návštěvy Florencie v roce 2017 a 2019)

Reference

<http://www.ilparcocentralediprato.it/en/>